

#24 septembrie - octombrie 2009

ARHITECTII ȘI BUCUREȘTIUL

ISSN 4133 - 1234

AGENDA CAR BUCUREȘTI:
PROTOCOL CU ORDINUL
ARHITECTILOR DIN ROMA
EXPOZIȚIE:
60 DE BISERICI DE LEMN
EVENIMENT:
BAUHAUS - "A CONCEPTUAL MODEL"

EMOȚIILE NICIODATĂ NU AU FOST MAI PUTERNICE

WUNDERMAN

© 2009 Jacuzzi este o marcă înregistrată Jacuzzi Inc.

COLECȚIA MORPHOSIS. Jacuzzi®, excelența în arta sălilor de baie și Pininfarina, cea mai rafinată expresie în materie de design și inovare, creează o nouă modalitate de a gândi și a trăi în spațiul sălii de baie. O colecție completă și detaliată în fiecare aspect. Armonia perfectă între creativitate și tehnologie. Lăsați-vă purtat într-o nouă experiență multisenzorială: singur sau nu. Pentru mai multe informații privind colecția Jacuzzi® Morphosis, vă rugăm să vizitați www.jacuzzi.eu

pininfarina

WATER THAT MOVES YOU®

| Baths | Showers | Sanitaryware | Bathroom Furnishings | Hot Tubs |

Hidrotek International SRL
Sos. Pipera nr.48, sector 2 Bucuresti
Tel.: +4021 230.23.77 / 78

HIDROTEK
INTERNATIONAL
www.hidrotek.ro

AGENDA OAR

- Comisia Tehnică a Primăriei București **04**
- Protocol. Week-end de lucru la Roma **10**

EVENIMENTE INTERNE

- Schimbarea la față a Casei Poporului. Câștigătorii sunt... **12**
- Zilele Bucureștiului **14**
- ONG Fest **14**
- 60 de Biserici de lemn **16**
- Atelier la Mesendorf **18**
- Bucarest – la mal aimée **20**
- Fragments of the Earth **22**
- Berlin Modernism și Neu Bau Land **24**

EVENIMENTE EXTERNE

- Bauhaus – A Conceptual Model **28**
- Londra 2012. Stadionul Olimpic **30**
- Un nou birou OMA în Hong Kong **30**
- Arhitectura catalană 2004-2009 **32**

PUBLICAȚII

- Columna lui Traian. Arhitectura de pe friza sculptată **34**
- Contemporary Urban Design **34**

Foto copertă: Șerban Bonciocat

ERATĂ CATALOG ANUALĂ

În catalogul Anulei de Arhitectură București 2009, la pagina 28, creditele proiectului „Ansamblu rezidențial My Dream” au fost menționate greșit. Ne cerem scuze autorilor și menționăm pe această cale creditele corecte: Quatro Design, arh. Sorin Puran, arh. Ileana Ristea, arh. Andrei Stoianovici, Răzvan Mitrea, arh. Oana Udrea.

Stimați arhitecți,
Conducerea Ordinului Arhitecților București vă aduce la cunoștință dorința sa de a promova transparența în ceea ce privește activitățile și deciziile sale.
În consecință, buletinul „Arhitecții și Bucureștiul”, distribuit gratuit tuturor membrilor filialei, va încerca să prezinte mai elocvent toate activitățile Ordinului și problemele cu care acesta se confruntă. Buletinul „Arhitecții și Bucureștiul” poate fi descărcat în format .pdf de pe site-ul oficial al Ordinului accesând adresa:

www.oar-bucuresti.ro
Pentru o mai bună comunicare cu toți membrii Filialei București, vă invităm să vă exprimați opiniile legate de activitatea OAR București și de ceea ce ar trebui să reprezinte prioritățile de acțiune ale organizației noastre.
Am dori, de asemenea, să ne indicați subiectele pe care să le abordăm în numerele viitoare ale Buletinului „Arhitecții și Bucureștiul”.
Vă mulțumim și așteptăm răspunsurile dumneavoastră!

Editor: igloo media

Bord editorial:

Bruno Andreșoiu,
Adrian Ciocăzanu

Redactor șef:

Viorica Buică

Redactori:

Anca Rotar,
Loredana Stăsisin

Grafică:

Mihai Ene

DTP & procesare imagine:

Cristian David

Corectură:

Andreea Amzoiu

Adresă:

str. Brezoianu nr. 4, sector 5, București,
tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Filiala București OAR

Președinte arh. Mircea Ochinciuc

Colegiul director

arh. Mario Kuibus,
arh. Dan Marin,
arh. Cristina Gociman,
arh. Crișan Atanasiu,
arh. Bruno Andreșoiu

Adresă:

str. Academiei, nr. 18-20, sector 1, București,
tel. 303.92.26

www.oar-bucuresti.ro

ȘEDINȚELE COMISIEI TEHNICE DE URBANISM ȘI AMENAJAREA TERITORIULUI A PRIMĂRIEI BUCUREȘTI

*Continuăm informarea membrilor OAR asupra ședințelor de avizare săptămânale ale **Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului**, în noua sa formulă. Selecția următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuție și gradul lor de reprezentativitate pentru oraș, caracterul lor problematic și specificitatea locală. Ședințele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.*

16 SEPTEMBRIE 2009

Alcătuirea Comisiei: Sorin Gabrea, Doina Bubulete, Casandra Roșu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan. Din partea Serviciului Circulație a fost prezentă doamna Elena Boghină. A participat la discuții și dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei. Au fost dezbătute următoarele documentații:

**PUZ Șos. Fundeni, S.2 /
proiectant SC ROSTRADA SA**

Pe un lot de circa 90.000 mp, deținut în coproprietate de către doi asociați, se dorește construirea unui ansamblu rezidențial cu un regim înalt, cu funcțiuni atașate locuirii (spații comerciale, dar și birouri, hoteluri), motiv pentru care s-ar dori trecerea încadrării zonei în L1A. Se mai arată că s-a păstrat o distanță minimă până la lac de 30 m, o retragere față de carosabil de 10 m și se propun, ca intenție, indicatorii următori: 30% pentru POT, 3,2 CUT și o înălțime maximă de P+14. Pentru a se trece la faza următoare a proiectului, se solicită avizul de oportunitate.

Constantin Enache se declară în favoarea propunerii, ca principiu, deoarece este de părere că „pe malul lacului nu trebuie să apară o populare de teritoriu cu vilșoare; cred și că prevederile PUG și ale PUZ S.2 mai trebuie revăzute și

că este mult mai potrivită, în această zonă și în altele de același tip, o locuire colectivă. Ceea ce este obligatoriu de făcut este lărgirea drumului astfel încât el să poată primi clădiri ceva mai înalte, pentru că, la starea lui actuală, acest lucru nu este posibil. Mai trebuie neapărat verificate rețelele și echipamentele din teritoriu, pentru că în zonă vor apărea, ca urmare a acestei populări, un număr relativ mare de oameni, cu copii, de unde probleme de dotări de cartier – școli, grădinițe, creșe, spitale ș.a.m.d.”.

Dan Șerban dorește și el același lucru – structurarea zonei pe zone publice și pe dotări.

Sorin Gabrea atrage atenția asupra unor probleme numeroase pe care situl le-ar reclama spre rezolvare înainte de abordarea PUZ: „Există în zonă un sit arheologic autentificat, iar pentru clarificarea situației acestuia vor fi necesare discuții cu istoricii, care să confirme dacă terenul poate fi degrevat de aceste sarcini; de aici vor rezulta, firește, condiționări și restricții, care ar trebui bine cunoscute înainte de întocmirea documentației; în mod evident, este necesar și un studiu de trafic care să clarifice mult mai bine relația zonei cu Șos. Fundeni, ca și modul în care se va face intrarea și ieșirea în ansamblu”.

Casandra Roșu observă că, în documentațiile privitoare la locuirea pe mal de lac, regulamentele în vigoare prevăd 50 m pentru zona de protecție și doar în cazuri speciale, bine documentate, această marjă poate scădea la 30; dorește să știe dacă o asemenea situație există și dacă este justificată, iar, dacă acest lucru încă nu există, să fie luat în calcul la întocmirea documentației.

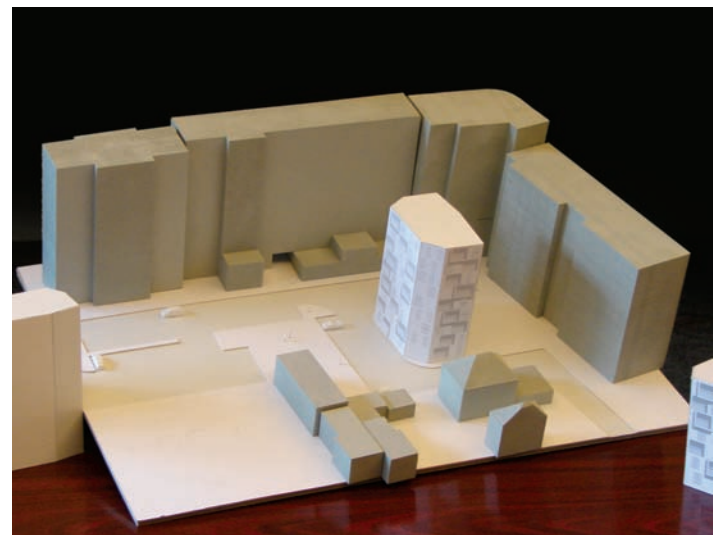
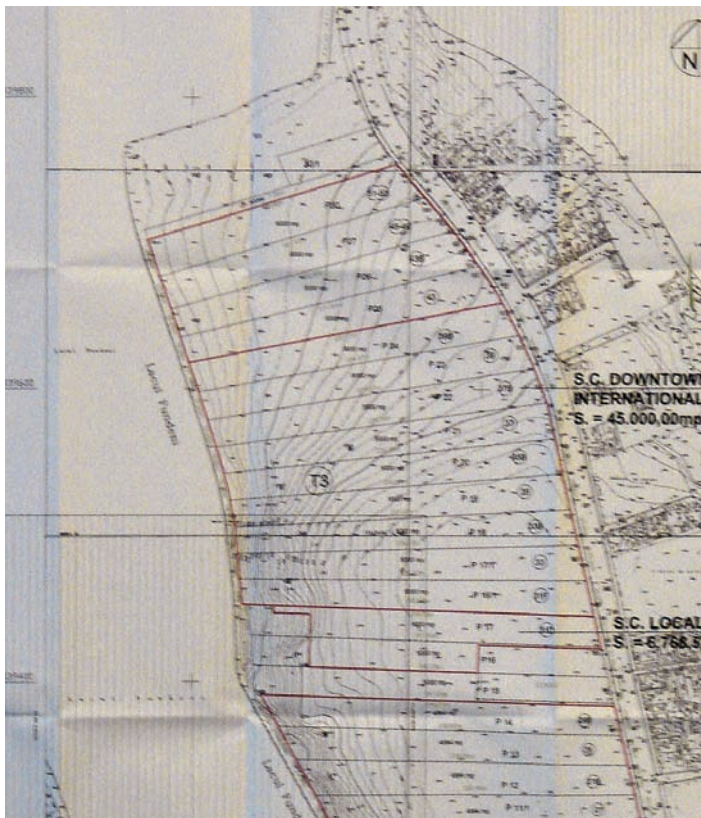
Dan Marin ar dori să știe „la ce anume se referă oportunitatea avizului – la modificarea unui anume regulament existent sau la propunerea unei posibilități de dezvoltare? Oricum, dacă această instituire de regulă nouă se va produce, firesc ar fi ca ea să funcționeze pentru toată zona, iar condițiile care vor fi instituite aici să se extindă”.

Sorin Gabrea: „Pentru echiparea terenurilor, chiar și în momentul de față, există un singur regulament în vigoare, cel din 1968, iar dacă metodologia lui și indicatorii se păstrează, lucrurile vor evolua în rău; ceea ce putem face

este să stabilim niște norme minimale. Ca atare, vă rog să răspundeți următoarelor solicitări, în condițiile în care se acceptă, în principiu, intenția de modificare a caracterului zonei: prevederile ce se vor desprinde din studiul Dvs. să fie extinse pe ambele părți ale zonei studiate și pe viitor afectate; să fie clarificat situl din punct de vedere arheologic; să fie stabilit corect și eficient calculul echipamentelor publice și al echipărilor edilitare; să se realizeze o bună corelare a infrastructurii cu partea destinată publicului și uzului privat; să fie extinsă circulația și să fie realizat un studiu de trafic detaliat. La acestea, Gheorghe Pătrașcu adaugă dorința personală ca indicatorul CUT să fie cât mai mic, pentru că o arhitectură rezidențială cu un CUT de peste 2,5 este grea, dificilă și creează foarte multe probleme pentru locuitorii ei.

PUZ Str. Polonă 125, S.2 / proiectant PZP Arhitectură (revenire)

În prezentare se arată că, urmându-se sugestiile Comisiei, s-a revenit cu o gamă de soluții de arhitectură care să susțină propunerea de urbanism și care să dovedească posibilitatea locuirii în formula și în locația preconizată. În principal, s-a încercat reformularea morfologiei blocului, astfel încât distanțele de până la vecinătăți să nu creeze prejudicii niciuneia dintre părți. Una dintre soluții reprezintă o construcție mai întinsă în partea de jos, deci mai puțin înaltă, însă apropiindu-se de parterul vecin, iar o alta o clădire ceva mai înaltă, dar care creează un spațiu de respiro față de vizavi. În ambele cazuri, problema impor-

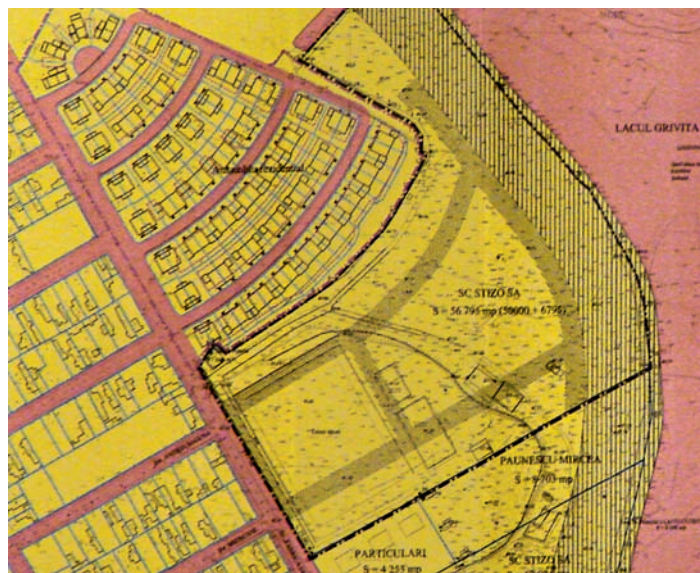
tantă rămâne cea a calcanului, care ar închide neplăcut perspectiva locatarilor. Dan Șerban sugerează o rezolvare decorativă a peretelui. Constantin Enache optează pentru soluția blocului în trepte retrase succesiv, dar Tiberiu Florescu este de părere că, în eventualitatea unei alinieri „interioare”, o clădire mai net definită ar putea servi drept reper pentru viitor. Dorin Ștefan: „Sunt conștient că, de obicei, toată lumea apreciază că o simplificare a volumetriei ar trebui să fie una dintre caracteristicile bune ale arhitecturii Bucureștiului; personal, în acest caz am să votez împotriva acestei păreri, pentru că, la arhitectura și așa destul de plată a Capitalei, nu cred că trebuie să mai adăugăm alte silozuri corecte și stupide. Ca atare, votez pentru soluția blocului în trepte.”

Pentru aceeași soluție votează și Dan Marin și Doina Bubulete.

Rezoluție (Sorin Gabrea): Se avizează favorabil, urmare a exprimării voturilor membrilor Comisiei, pentru soluția de arhitectură P+6, varianta cu retrageri, POT urmând a nu depăși 70%.

PUZ Str. Fabrica de Căramidă – Lacul Grivița, S.1 / proiectant GERMAN ARCHITECTS&PARTNERS

La Sudul Lacului Grivița, pe locația fostei baze sportive Pescărușul (scoasă din circuitul sportiv de o documentație anterioară, după cum amintește Președintele Comisiei), pe un teritoriu de 5,6 ha și cu o retragere de 50 m față de pânza de apă, se dorește realizarea unui vast complex rezidențial. Conceptul folosit pentru a motiva și propunerea de arhitectură și pe cea de urbanism este cel al „filtrului” care vizează simultan și accesarea lacului, dar și „siluetarea” malului urban, dinspre lac. Trama stradală autonomă, fără servituți, propune integrarea noii circulații în țesutul vechi, în sensul urmării unei trame de tip radial. POT maxim va fi de 28%, CUT de 1,7, iar înălțimea blocurilor se va grada de la P+7, la stradă, la P+4, spre lac. În prezentarea de arhitectură se arată că s-a dorit realizarea unor curți interioare cu grădini, ca și a unor curți de lumină care să permită racordarea blocurilor în locurile de curbură; terasarea folosită ca principiu preia și diferența de nivel existentă. La parterul multor blocuri vor funcționa magazine, farmacii, grădinițe și alte dotări de cartier, pentru moment absente. Casandra Roșu consideră că densitatea propusă, în ciuda ariei generoase a lotului, este prea mare, mai ales dacă ar fi conștientizat faptul că ea trebuie corelată și cu zonele

înevinate. „Clădirile dense fac locul să piardă.” Vlad Cavarnali este aproape de aceeași părere – înălțimea ar trebui redusă, iar relația zonei studiate cu vecinătatea este slab precizată.

Tiberiu Florescu: „Două imposibilități – nu e posibilă legarea unui fund de lot cu locuința colectivă; nu e posibil să facem o școală la parterul blocului.”

Constantin Enache: „Pe locul fostei Fabrici de Căramidă terenul «cade» și, ca atare, a fost sedimentat aici, în timp, un taluz foarte mare; dar nu cred că pe această stradă ar trebui să apară brusc și din neant o întâmplare de P+7; cred, mai degrabă, că soluției i-ar prinde bine o ponderare pe această parte.”

Sorin Gabrea amintește arhitectului că „în cazul în care discuțiile se poartă pe arii mari și foarte mari, cum este și cel de față, este obligatorie precizarea dotărilor, a locului în care ele vor fi amplasate, pe cheltuiala și pe domeniul cui. Se mai adaugă la aceasta faptul că cei 77.000 mp de

suprafață construită desfășurată duc la o cifră aproximativă de 2.000 de oameni și câteva sute de copii, cărora le vor fi necesare școli, grădinițe, dispensare, locuri de întâlniri ș.a.m.d. Pentru toate aceste probleme trebuie prezentate soluții viabile.”

Vlad Cavarnali continuă ideea și adaugă nevoia precizării unui transport public de capacitate, intermediat de buna relație cu un bulevard.

Doina Bubulete, observând că și în acest caz se află în discuție un aviz de oportunitate, propune să se ia în considerare și motivarea acestuia: „Înainte de a discuta CUT-ul ori POT-ul la proiecte de acest tip, cred că ar fi mai util să ascultăm o motivație a funcțiunii propuse, a felului în care a fost gândită dezvoltarea întregii zone, însoțite toate de o documentație cât mai completă (studii de imagine, secțiuni ș.a.m.d.) care să ne convingă de utilitatea acestei modificări în folosul orașului. Suntem, în principiu, de acord cu ideea de îmbogățire a malului de lac, însă ea trebuie să fie sprijinită de o demonstrație pertinentă.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Reveniți, vă rugăm, cu un studiu de trafic și cu o propunere mai aerisită de locuire; cu precizarea exactă a datelor privind dotările publice; dacă țineți să vă păstrați formula de construire, mai reduceți indicatorii, care sunt foarte mari – cred că 1,3 la CUT ar fi un maxim acceptabil.”

PUZ Str. Titu Maiorescu nr. 17B, S. 2 / proiectant SC CONSTRUCT INSTAL

Se solicită, tot prin aviz de oportunitate, modificarea încadrării unei zone foste industriale din L1A în M2; terenul, cu o suprafață de circa 2.000 mp, nu se află în

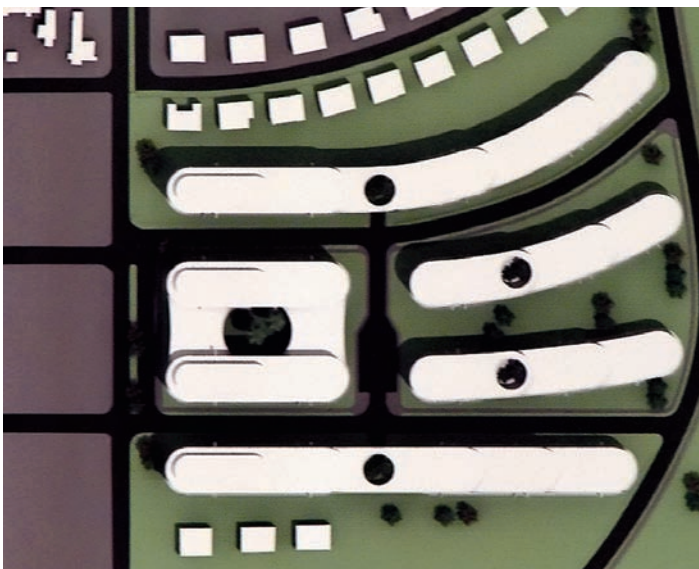
zona protejată, ci în mijlocul triunghiului desenat de străzile Titu Maiorescu – Moșilor – Șos. Mihai Bravu, are ca vecinătate o școală și o parte din Fabrica de Oțet; per ansamblu, zona este eterogenă și înregistrează numeroase disfuncții de amplasare a grădinilor. Intenția este de a se construi un edificabil paralelipipedic, cu o suprafață desfășurată construită totală de 5.000 mp, care ar ridica indicatorii urbanistici la 45% pentru POT și la 2,9 pentru CUT. Locurile de parcare necesare au fost calculate conform Hot. 66, iar retragerile către vecinătăți sunt de 6 m, cu excepția celei de la drumul principal, care atinge 25 m. Se dorește, în principiu, extinderea indicativului M2 și pe terenul fabricii.

Constantin Enache, exprimând ideea că orașul se poate dezvolta pe terenurile foste industriale, este de acord cu locuirea colectivă, dar nu ar permite depășirea unei înălțimi de P+4, pentru că, altfel, zona ar cere infrastructură mult mai puternică; este de acord cu studiul întregii zone și, implicit, cu posibilitatea de a fi reconvertită.

Vlad Cavarnali este de părere că ar fi suficientă o înălțime de P+3, dacă s-ar putea – mai bine argumentată și susținută. Gheorghe Pătrașcu se pronunță și el pentru reducerea cât de mult posibilă a indicatorilor.

Dan Marin este de părere că „parcelarul este foarte neregulat și i se schimbă și funcțiunea; zona trebuie disciplinată prin orice decizie.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Vă rugăm să reveniți cu o demonstrație probatorie a propunerii dvs. Ca intenție de ordonare, ar fi foarte utilă o geometrie bine definită a parcelei și a propunerii de arhitectură”.

DREPT LA REPLICĂ

Arh. Adrian Crăciunescu

În numărul 23 al buletinului informativ „Arhitecții și Bucureștiul” a fost prezentată desfășurarea ședinței Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajarea Teritoriului (CTUAT) din data de 26.08.2009, iar printre subiectele dezbătute s-a aflat și subiectul „PUZ Calea Dorobanți nr. 16-18”.

La prezentarea în buletin a acestui subiect a fost făcută precizarea că sunt autorul studiului istoric, dar nu s-a spus nimic despre conținutul acestuia (structură și volum). În lipsa evidențierii conținutului studiului istoric, m-am simțit lezat de aprecierile membrilor comisiei care au caracterizat lucrarea mea drept „inadecvată” și „incompletă”. Având în vedere că nu am putut prezenta personal rezultatul studiului, dat fiind că nu mă aflam în țară la acel moment, consider că trebuie să am dreptul de a face câteva precizări pentru că, altfel, în urma lecturii buletinului informativ, colegii noștri de filială ar putea rămâne cu impresia că sunt neprofesionist în elaborarea acestor studii pentru care am atestatul Ministerului Culturii și Cultelor (azi Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național).

Studiul pe care l-am realizat a fost structurat în așa fel încât să satisfacă necesitățile beneficiarilor ce urmăreau atât delimitarea valorilor culturale ale clădirilor din Calea Dorobanților nr. 16 și 18, cât și determinarea potențialului de dezvoltare al parcelelor cumulate (inclusiv G-ral Broșteanu nr. 4 și Mihai Eminescu nr. 27), în contextul intersecției a trei zone construite protejate, nedetaliat prin studii de specialitate precum au fost cele 12 zone-pilot recent analizate de UAUIM.

Prin urmare, studiul meu conține o analiză cu caracter general, care a fost apoi detaliată prin intermediul a 7 anexe. Anexele 6 și 7 sunt, practic, dosare în vederea clasării imobilelor din Calea Dorobanților 16 și 18, în timp ce anexele 1-5 se ocupă de caracterul contextului urban. Astfel se explică de ce, la ședința CTUAT, a fost depus studiul cuprinzând doar anexele relevante pentru discuția în cadrul acestui for avizator, în timp ce anexele 6 și 7, precum și studiul asupra imobilului din str. G-ral Broșteanu 4 au fost reținute pentru dezbateră intervenției pe obiect, la momentul avizării în cadrul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

Fiind vorba despre o dezbateră cu caracter public, am decis să cer ca studiul meu să fie postat pe pagina de internet a filialei București a OAR, pentru ca fiecare dintre colegii noștri să poată să constate dacă un studiu de 40 de pagini de text și imagini, însoțit de două planșe de sinteză urbanistică, este incomplet sau inadecvat, în condițiile în care acesta ia în calcul factorii istorici, arhitecturali, urbanistici, funcționali și de estetică a spațiului public și în condițiile în care trage concluzii atât de ordin general, cât și specifice fiecărei categorii de analiză.

Țin să afirm că am parcurs săptămâni de cercetare a arhivelor și a bibliografiei, iar rezultatul nu este decât o sinteză a informațiilor culese. Studiul este rezultatul parcurgerii unor materiale istorice care au un caracter obiectiv, însă interpretarea acestora poate avea, inevitabil, un caracter subiectiv. De aceea, am considerat și consider că, eventual, doar concluziile unor astfel de studii ar putea fi catalogate drept „inadecvate” și sunt gata să accept ideea că poate exista și o altă interpretare a documentelor obiective. A afirma, însă, că studiul în sine este „inadecvat” sau „incomplet” consider că este jignitor la adresa muncii pe care am depus-o cu bună credință și, sper, în mod profesional. Am, de asemenea, speranța că se va face distincție între acest material de fundamentare și planul urbanistic propriu-zis, căci nu mă aflu printre elaboratorii acestuia din urmă.

Invit colegii de filială să parcurgă materialul studiului la adresa: <http://a-craciunescu.blogspot.com> înainte de a se pronunța asupra concluziilor. Orice părere contrară acestor concluzii cred că ar trebui, totuși, să fie susținută prin argumente documentate și nu prin catalogări de tipul celor care m-au determinat să exprim acest punct de vedere.

LA BELLE

Avangarda romantică a designului de baie.

Elemente romantice reinterpretate într-un stil contemporan. LA BELLE este veriga ce unește romantismul și modernismul prin imaginație, stil și senzualitate.

Șos. București Nord nr. 14, Pipera
Tel.: 021 242.02.40
www.globaldesign.com.ro
www.villeroy-boch.com

GLOBAL
DESIGN

Villeroy & Boch
1748

Protocolul de colaborare dintre Filiala București a O.A.R. și Ordinul Arhitecților din Roma a fost încheiat din inițiative bilaterale și în urma unor discuții și schimburi de documente premergătoare, începute din luna mai a.c.

Sensul colaborării este, în principal, facilitarea condițiilor de lucru ale arhitecților români în Italia și invers. În fond, acest demers nu face decât să vină în întâmpinarea directivelor europene în domeniu, ținând seama și de modificările în acest sens ale Legii 184/2001, care sunt în curs de elaborare. Protocolul creează și cadrul pentru organizarea de schimburi, programe profesionale și culturale (expoziții, workshopuri, burse pentru studenți etc.) în cele două orașe. Au avut loc două sesiuni de discuții și schimb de experiență la sediul biroului de arhitectură Walter Machi și la sediul Ordinului Arhitecților din Roma prezidat de arh. Amedeo Schiattarella. Gazdele au fost pline de solicitudine, convorbirile au fost relaxate și fructuoase.

arh. Crișan Atanasiu
Vicepreședinte O.A.R. București

Ordinul Arhitecților din România Filiala București și Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori di Roma e Provincia anunță Protocolul de colaborare între Filiala București a Ordinului Arhitecților din România și Ordinul Arhitecților din Roma în legătură cu „Dezvoltarea schimburilor culturale și profesionale”.

Condiții

A. Este în interesul comun dezvoltarea relațiilor dintre Italia și România privind schimburile culturale, de know-how, de training, de informații tehnice și de experiențe profesionale, cu scopul îmbunătățirii statutului profesiei și a derulării unor proiecte comune între cele două țări.

B. Organizațiile acționează în interesul propriilor înscriși (denumiți în continuare „profesioniști”) și în cadrul relațiilor și schimburilor internaționale pe care propriile statute le prevăd.

C. Fiecare organizație acționează în limitele propriilor mijloace și disponibilități, atât financiare, cât și operaționale.

D. Constituie un obiectiv comun verificarea normativelor celor două țări privind exercitarea profesiei de arhitect, cu scopul omogenizării actualei legislații și favorizării activității profesioniștilor din ambele țări. Toate acestea, cu condiția ca părțile să fie de acord cu conținutul prezentului protocol de înțelegere.

Articolul 1

Introducere

Părțile, inclusiv în colaborare cu alte instituții, precum asociații, ministere, structuri administrative, companii centrale sau regionale, sunt de acord să colaboreze pentru schimburi bilaterale privind normele legislative, tehnice, culturale, formarea și experiențele profesionale, în vederea îmbunătățirii activităților propriilor organizații și a

punerii în aplicare a unor proiecte și acțiuni comune.

Articolul 2

Domenii de cooperare

1. Părțile cooperează în următoarele sectoare:

- a)** Implementarea de acorduri regionale și naționale între cele două țări, pentru a dezvolta activitățile profesioniștilor și ale propriilor organizații;
- b)** Cercetarea și dezvoltarea comună privind schimbul de know-how în domeniile: proiectare, project management și project financing;
- c)** Definirea și implementarea de proiecte comune (Joint Project) în România, Italia și terțe țări, pentru valorificarea cooperării și a rezultatelor obținute;
- d)** Organizarea de evenimente comune (târguri, expoziții, mese rotunde) pentru prezentarea activităților propriilor organizații în ambele țări.

2. Cu acest scop, se vor organiza următoarele activități:

- a)** Transfer reciproc de know-how, experiențe științifice și tehnice;
- b)** Transfer de informații tehnice;
- c)** Schimb de experți tehnici, profesioniști și cercetători;
- d)** Organizarea de seminarii, workshop-uri, mese rotunde, conferințe și expoziții;
- e)** Cursuri de training și specializare.

Articolul 3

Coordonarea între părți

1. În scopul asigurării unei imple-

mentări eficiente a prezentului protocol de colaborare, părțile vor stabili un Comitet Tehnic alcătuit astfel:

- a)** Partea italiană va fi reprezentată de către reprezentanții Ordinului Arhitecților din Roma.
 - b)** Partea română va fi reprezentată de către reprezentanții Filialei București a Ordinului Arhitecților din România.
 - c)** Din Comitetul Tehnic va face parte și un observator din partea fiecărei părți prezent în orașul celuilalt partener.
 - d)** Comitetul va redacta un plan de acțiuni concrete, pentru un an de activitate, conform cu cele prevăzute la articolul precedent nr. 2 al prezentului contract.
 - e)** Comitetul se va reuni o dată la 6 luni începând cu data semnării prezentului protocol de colaborare.
 - f)** Comitetul va rămâne în funcție pe întreaga perioadă a prezentului acord și, în orice caz, până la finalizarea proiectelor în curs, iar membrii comitetului vor putea fi înlocuiți de oricare dintre părți în funcție de competențele respective.
- 2. Fiecare parte își va acoperi propriile costuri de călătorie și cazare ale propriilor reprezentanți. Această înțelegere poate fi modificată cu acordul părților.**

Articolul 4

Condiții finale

- 1.** Prezentul protocol intră în vigoare la data semnării și este valabil 2 ani (24 luni) de la aceasta, cu excepția voinței uneia dintre părți de a-l întrerupe, acest lucru fiind posibil cu un preaviz

de cel puțin 3 luni de la data la care se intenționează dizolvarea.

2. Prezentul protocol reprezintă un Acord-cadru, urmând ca fiecare acțiune în parte să fie cuprinsă într-un act separat, în care vor fi menționate costurile estimate, durata estimată, personalul implicat, precum și orice alte detalii aferente proiectului respectiv.

3. Orice modificare a textului prezentului protocol va fi posibilă cu acordul părților și prin comunicări scrise în acest sens.

4. Ambele părți vor aloca resurse financiare adecvate aplicării prezentului acord.

În cazul în care interesul este de partea uneia dintre părți, resursele alocate vor fi diferențiate.

5. Orice controversă cu privire la interpretarea executării prezentului protocol se va rezolva pe cale amiabilă și diplomatică.

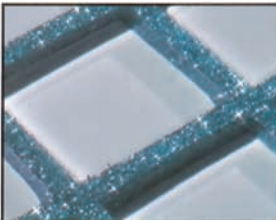
6. Limba folosită în comunicările oficiale între părți va fi engleza sau un text bilingv italo-român.

7. Prezentul protocol a fost încheiat în două exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte.

Roma, 11 septembrie 2009

**prof. dr. arh. Mircea Ochinciu
Președinte O.A.R. București**

**arch. Amedeo Schiatarella
Presidente dell'Ordine
degli Architetti di Roma**

	700 TRANSLUCENT	702 SILVER GREY	710 ICE WHITE	716 PINK	720 PEARL GREY	728 DARK GREY	729 SAHARA YELLOW	730 TURQUOISE	731 DARK BROWN	740 BLUE	744 MANDARIN ORANGE	750 RED	760 GOLD	770 ANTHRACITE	799 WHITE	LIGHT GOLD	SILVER
Kerapoxy Design	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆		
MapeGlitter																	

FINISAJE

1.000 DE POSIBILITĂȚI

Materialele destinate finisajelor se diversifică într-un ritm rapid, în special în direcția întrepătrunderii. De câțiva ani, producătorii de parchet își completează gama de pardoseli tradiționale cu mozaic din lemn, care, alături de plăcile de faianță, se aplică pe suprafața pereților, completând astfel pardoseala din parchet.

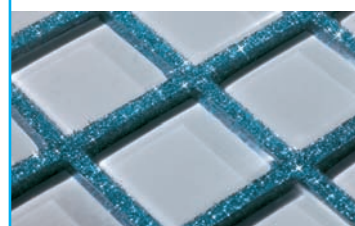
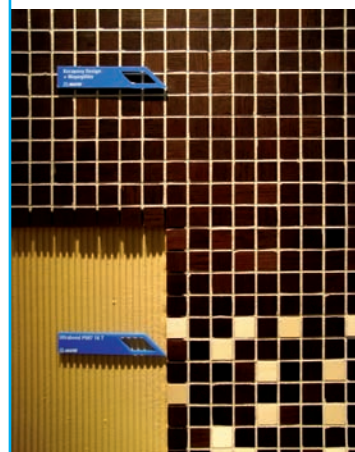
La rândul lor, producătorii de plăci ceramice au adăugat designului tradițional o varietate bogată de modele care, în locul glazurii obișnuite, au suprafețe care imită acoperirile cu aspect metalic, din lemn sau parchet, cu efecte cromatice artificiale sau inspirate din texturi naturale.

Plecând de la analiza finisajelor, a designului final al plăcărilor și a spațiilor ambientale unde pot fi aplicate aceste finisaje, MAPEI a căutat să dezvolte un element de legătură versatil, adaptat tuturor materialelor, atât din punctul de vedere al cerințelor tehnice și de întreținere, cât și al aspectului estetic. Kerapoxy Design este numele materialului născut din această dorință, care se poate folosi atât cu rol de adeziv pentru finisaje, dar și cu rol de chit de rosturi, antiacid. Potrivit atât în spații interioare, cât și exterioare, Kerapoxy Design este ideal pentru mozaic vitroceramic, ceramic, din piatră naturală sau din lemn.

Pe lângă gama de culori de bază, designul cromatic se poate schimba radical prin amestecarea mai multor nuanțe la momentul preparării materialului, pentru a da o valoare estetică adecvată plăcuțelor de mozaic sau plăcilor ceramice rostuite cu acesta. În plus, față de chitul epoxidic bicomponent tradițional, Kerapoxy, varianta Design este mai ușor de preparat și de folosit. Datorită formulei aparte, Kerapoxy Design se poate amesteca foarte ușor cu MapeGlitter, obținându-se un efect optic intens, o strălucire discretă a plăcii ceramice, metalice sau din lemn.

Noul material poate fi folosit pentru lipirea și chitirea plăcărilor decorative din showroomuri, chitirea mozaicului vitroceramic aplicat pe suport de sticlă – când se impune crearea unui efect semitransparent și decorativ, care permite trecerea și filtrarea luminii –, adeziv și chit de rosturi pentru mozaic aplicat în baie de abur, saună, chit de rosturi decorativ pentru mozaic aplicat la piscine rezidențiale, piscine cu apă termală sau apă de mare, chit pentru rostuirea mozaicului din lemn etc.

O caracteristică foarte importantă în ceea ce privește compatibilitatea materialului de chitire cu mozaicul din lemn este aceea că mortarul de chitire Kerapoxy Design nu conține apă. Întărirea chitului se face prin reacția chimică dintre componente, de aceea mozaicul nu se umflă și nu se deformează, chiar dacă lemnul este sensibil la apă.

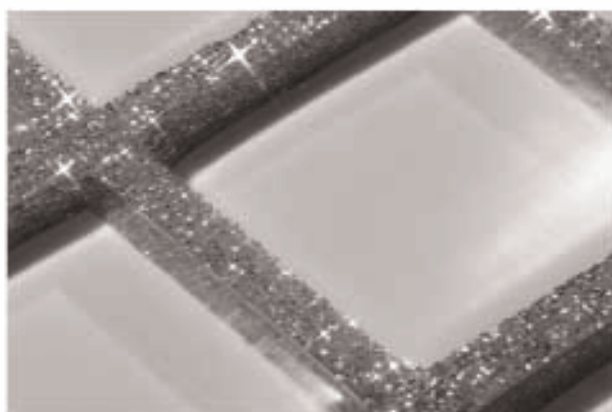

www.mapei.ro

MAPEI ROMÂNIA s.r.l.
București, Str. Gen. Ion
Dragalina nr. 14
Tel: +4021 311 78 19
Fax: +4021 311 78 21
office@mapei.ro

Kerapoxy Design Semnat Mapei

Se numește **Design**, descoperă motivul.

Efectul Kerapoxy Design + MapeGlitter

Kerapoxy Design este un chit decorativ care accentuează aspectul estetic al mozaicului și al plăcilor de ceramică. Finisajul său luminos și satinat este ușor de aplicat, întreținut și durabil. Disponibil în 15 culori de bază ce pot da naștere unei infinități de nuanțe prin combinarea lor la preparare.

Glitter metalizat colorat, **MapeGlitter**, poate fi adăugat pentru a conferi un efect de strălucire aparte.

Kerapoxy Design: numele îl recomandă.

SCHIMBAREA LA FAȚĂ A CASEI POPORULUI

CÂȘTIGĂTORII SUNT...

În timpul Anualei de Arhitectură București, igloo media lansa cu mult entuziasm **Schimbarea la Față a Casei Poporului**, un concurs de idei aventuros, cu foarte mult potențial creativ brut și, firește, potențial ironic pe măsură. Pe scurt, le ceream arhitecților bucureșteni propuneri pentru o fațadă fictivă a Goliatului nostru autohton.

Concursul a urmărit, în primul rând, să provoace o dezbatere a statutului Casei Poporului în peisajul urban bucureștean. Ne-am dorit proiecte care să problematizeze Casa Poporului fie încercând să o re-integreze în urbanitatea noastră curentă, fie, dimpotrivă, detașând-o cât mai vizibil de oraș. În al doilea rând, ne-am dorit să vedem fațade realizate din materiale contemporane care să contrasteze cu anacronicitatea inerentă acestei construcții simbolice. Entuziasmul cu care am lansat concursul a fost răsplătit cu o serie de propuneri care au reușit să se ridice la înălțimea celor mai excentrice așteptări.

Toate propunerile înscrise în concurs au venit cu abordări proaspete ale unei clădiri care pentru mulți dintre noi este greu de privit cu ochi noi, cu detașarea celui care nu-i cunoaște povestea și contextul real. Fie că a

fost vorba despre îngroparea trecutului, ironizarea unei simbolistici supraîncărcate, problematizarea unui act de megalomanie, o critică a tarelor unui regim totalitar, propuneri de metode futuriste de refolosire a unui spațiu inutilizabil sau planuri de restructurare urbanistică, fiecare proiect a dovedit o înțelegere complexă a statutului pe măsură de complicat al Casei Poporului, atât ca monument izolat, cât și ca parte integrantă a Spațiului Public Bucureștean. Astfel se face că procesul de deliberare a fost unul îndelungat și dificil. În final, juriul, alcătuit din arh. Bruno Andreșoiu – igloomedia, prof. arh. Dorin Ștefan – DSBA, Anne-Line Citrene – DuPont Franța și Gabi Rottes – DuPont Germania a ales trei proiecte câștigătoare: „People’s Blob” – arh. Mircea Stroescu, „Casele Poporului” – arh. Catrinel Panaite și „O încercare de a te face mai curios” – stud. arh. Dimitrie Andrei Ștefănescu.

Cele trei proiecte reușesc să acopere o gamă extrem de variată de interpretări și soluții la problema Casei Poporului. „People’s Blob” este o critică arhitecturală a unei construcții lipsite de stil și referințe, o extrapolare ironică a actului de megalomanie pe aceasta îl simbolizează. „Casele Poporului” este o abordare frustră a populismului contradictoriu al Palatului, o propunere de a reda Poporului o clădire care îi aparține doar cu numele. „O încercare de a te face mai curios” reprezintă gestul matur de asumare a trecutului și înaintea o sugestie neașteptată – de a redescoperi ce ar constitui o raportare contemporană, pornită de la 0, față de Casa Poporului.

Care au fost concluziile juriului de pe urma acestei experiențe?

Arh. Bruno Andreșoiu:

„Schimbarea la Față a fost o provocare lansată arhitecților bucureșteni – voiam să vedem ce fel de acte de

CASELE POPORULUI, ARH. CATRINEL PANAITTE

creativitate mai poate să inspire Casa Poporului și, în general, un monument asemenea ei, cu un context istoric, social și, mai nou, urban, atât de complex. Pentru mine a fost deosebit de reconfortant să văd în proiectele înscrise în concurs o perspectivă nouă asupra Bucureștiului, până la urmă. Tendința este să te resemnezi cu urâtul din jurul tău, or până la urmă împotriva resemnării am lansat concursul. Ne-am dorit intervenții, acțiuni, fie ele și fictive – a fost o provocare la gândire creativă. M-am bucurat să descopăr, cu fiecare proiect înscris în concurs, că, într-adevăr, pentru arhitecți, resemnarea cu împrejurimile nu este niciodată un capăt de drum. Poți oricând să regândești un monument pornind de la zero (cum au și făcut-o unii) sau, dimpotrivă, luând în calcul contextul său uneori opriment și re-interpretându-l creativ, poți să modifici radical percepții demult împământenite.”

Pentru reprezentanții DuPont, proiectele au furnizat o perspectivă proaspătă asupra multitudinii de posibilități creative și uneori neașteptate de folosire a materialelor DuPont. Anne-Line Citrene – DuPont: „La DuPont, suntem mereu în căutare de inovații, țintim către noi materiale, produse, sisteme, soluții care să vină în ajutorul creativității și să permită exploatarea maximă a inspirației în design și arhitectură,

întâlnind deopotrivă nevoile consumatorului și pe ale societății, în termeni de estetică, funcționalitate și sustenabilitate. Diversele proiecte din concurs ne-au demonstrat că materialele și soluțiile de fațadă și înveliș DuPont pot da substanță unor concepte neconvenționale, printre care propuneri proaspete și provocatoare de reinterpretare a unor clădiri convenționale sau controversate.” Toate propunerile înscrise în concurs au folosit materiale de fațadă DuPont: DuPont™ Corian®, DuPont™ Alesta®, DuPont™ SentryGlas® Expressions, DuPont™ SentryGlas®, DuPont™ Tyvek®, și produse Fabryo Corporation: Savana® Protector cu

Teflon® – Tratamente pentru suprafețe și Tencuială Decorativă Acvastop®

Luna noiembrie va marca dezvelirea proiectelor înscrise în competiție, printr-o expoziție deschisă publicului bucureștean.

Pentru amănunte, vizitați

www.igloo.ro sau www.dupont.ro.

Concursul de idee „Schimbarea la Față a Casei Poporului” a fost organizat de către DuPont și igloomedia. Câștigătorii concursului vor fi premiați de către DuPont cu o excursie la Bruxelles pentru vizitarea showroomului **The Living Tomorrow**.

ONG FEST

În perioada 11-13 septembrie, centrul istoric al Bucureștiului a găzduit Festivalul Național al ONG-urilor. Aproximativ 30.000 de vizitatori au intrat în contact direct cu cele 200 de organizații neguvernamentale participante, având astfel posibilitatea de a cunoaște îndeaproape proiectele, acțiunile și studiile realizate de acestea.

Evenimentul a fost realizat în parteneriat cu Primăria Municipiului București și Trust for Civil Society in Central & Eastern Europe, fiind cea mai amplă manifestare a societății civile românești. Acțiunea a avut ca scop promovarea comportamentului filantropic și voluntar, precum și participarea publică.

Principalele evenimente și activități ale Festivalului au fost structurate în mai multe serii de concerte, seminarii, ateliere, spectacole de teatru, expoziții de fotografie și dezbateri pe teme precum dezvoltarea durabilă a capitalei, cooperarea internațională pentru dezvoltare, acțiunile de voluntariat, contractarea serviciilor sociale și proiectele pentru copii și tineret.

Timp de trei zile, societatea civilă, reprezentată de membrii celor 200 de organizații, donatori, fundații corporatiste, companii și instituții publice participante la ONGFest, prin acțiunile desfășurate, a demonstrat că spațiul public este cea mai bună platformă de comunicare, iar pentru aceasta stă măturie numărul impresionant de vizitatori. / **Loredana Stasisin**

Mai multe informații despre eveniment și participanți găsiți pe <http://ongfest.ro>.

ZILELE BUCUREȘTIULUI

550 DE ANI DE LA PRIMA ATESTARE DOCUMENTARĂ

În urmă cu nici mai mult nici mai puțin de 550 de ani, la 20 septembrie, apărea prima referire documentară la orașul București. Era un act prin care domnitorul Vlad Tepeș confirma o donație făcută unor mici feudali. În prezent, tot printr-o donație, instituțiile culturale din subordinea primăriei, reunite printr-un efort comun, au făcut posibilă sărbătorirea Zilelor Bucureștiului într-o manieră unică și demnă de o capitală europeană: o săptămână de evenimente culturale, între 12 – 20 septembrie, cu acces gratuit pentru publicul larg.

Muzeele au permis accesul liber pe durata întregii săptămâni, o parte dintre ele rămânând deschise în noaptea dintre 19 și 20 septembrie. Muzeul municipiului București a organizat simpozionul cu tema „550 de ani de la prima atestare documentară” și a lansat colifa filatelice aniversară „București 550”. Arcul de Triumf a fost deschis vizitatorilor în perioada 12-13 septembrie, fiind permis accesul publicului pe terasa monumentului și la cele patru expoziții amenajate în interior: Marele război al reîntregirii neamului, Heraldica marilor familii boierești, Arcul de triumf în imagini și Marea Unire de la 1918. În weekend, teatrele bucureștene au pus în scenă spectacole gratuite. ARCUB a prezentat „geneza” Bucureștiului în Piața Constituției. În centrul istoric, strada Eugen Carada a fost scenă pentru spectacole precum Art Show, Comedy Show, „Cutia Istoriei” și minirecitaluri ale unor soliști autohtoni de referință. În Herăstrău, la Teatrul de vară, Institutul pentru Dezvoltare Durabilă a pregătit un program cultural de excepție ce a implicat acțiuni precum „Ulița tradiției și meșteșugului”, „Fanfara studenților de la Conservator”, „Next Generation Pop Symphony”, „Nicolae Voiculeț – Folktronica” și mai multe prezentări de modă. În Piața Constituției, sărbătoarea a început cu fanfară și bătaie cu flori, a continuat cu spectacole ale minorităților și o seară românească, culminând cu un concert susținut de soprana Angela Gheorghiu și tenorul Vlad Miriță. Regia Autonomă de Transport București, care a împlinit 100 de ani de existență, a organizat o Caravană a Timpului, cu mijloacele de transport, de la tramvaiul cu cai la cele mai noi produse... și lista ar mai putea continua cu multe alte acțiuni cel puțin la fel de interesante.

Un lucru este cert: a fost o aniversare așa cum merită să aibă orice capitală europeană și așa cum merită Bucureștiul, capitala noastră. Să ne trăiești! / **Loredana Stasisin**

CONFERINȚĂ. SUSTAINABLE LANDSCAPING

Consiliul Român pentru Clădiri Verzi (RoGBC) a organizat pe 21 octombrie o nouă întâlnire Green Café, cu tema „Sustainable Landscaping”.

Programul evenimentului a cuprins vizionarea unui film scurt, care explică semnificația și principiile amenajării peisagistice sustenabile, urmată de discuții tematice, o cină ușoară și răcoritoare. Moderatorul acestei ediții a fost Katja Perrey, Director al KP Landscapes și Membru General RoGBC.

Echipa RoGBC vă invită să vizitați periodic website-ul organizației, secțiunea Evenimente, pentru a viziona agenda evenimentelor viitoare.

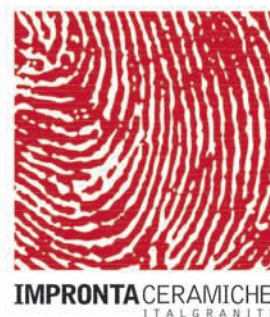
De asemenea, Consiliul anunță publicarea pe website a seriei de prezentări video „Materiale de construcții sustenabile”, susținute de experți în domeniu la workshopul cu aceeași temă, care a avut loc în luna martie a acestui an.

www.RoGBC.org

VIBRAZIONI

Șos. București Nord nr. 14, Pipera
Tel.: 021 242.02.40
www.globaldesign.com.ro

60 DE BISERICI DE LEMN

SAU STAREA DE CONSERVARE A POPORULUI CONTEMPORAN

În perioada **14 septembrie – 9 octombrie**, la **Muzeul Țăranului Român**, în sala foaier „Horea Bernea” a funcționat o expoziție documentară despre:

1. bisericile de lemn din sudul Transilvaniei și nordul Olteniei;
2. releveele celor 200 de studenți ai UAIUM și ai Facultății de Arhitectură din Timișoara care, forțați de istorie, au realizat lucruri impresionante pentru post-istoria monumentelor;
3. intervențiile de urgență ale unor meșteri dulgheri pe 7 din cele 60 de monumente;
4. calitatea noastră actuală de popor;
5. un patrimoniu minor, ultim, abandonat, dar plăcut.

Dialectica lemn – verb capătă sens în expoziție pe peretele din fața intrării principale, unde sunt expuse, în stânga niște fotografii, iar în dreapta, o hartă. În centru, este o fotografie mare, clară, realizată într-un loc strâmt și întunecos, Ilimbav (Sibiu) – foto 2. Imaginea este supradimensionată față de cea reală, pentru ca urbanul să perceapă mai bine trendul rural actual. Harta e informală, adică ne informează cum că cele 60 de sate sunt în România.

2

3

4

Spre exemplu:

a. Biserica X (foto 1) a căzut acum 1 an. Există comunitate. (Almașul Mic – Hunedoara)

b. Biserica Y (foto 4) a căzut acum 2 ani. Azi, mai există o comunitate formată din 3 oameni, urși, mistreți, cerbi și căprioare, munți și ape, livezi și case, bineînțeles, abandonate, deci un peisaj cultural. (Tomnatecul de Jos – Hunedoara)

c. Biserica Z (foto 3) are 0 oameni. Ea stă să pice. Satul e părăsit. El

a dispărut de pe hartă. I se spunea Baștea. (Hunedoara)

d. Biserica de la Pojogeni (Gorj) a fost mutată la Mănăstirea Cărnărească (Gorj).

e. Biserica de la Urși are pictură frumoasă (Vâlcea). Ea stă în cărje.

f. 6 biserici din județul Hunedoara au fost bandajate.

Fără alte pretenții decât cele aferente discursului documentar, expoziția pune câteva întrebări: Ce se mai poate face cu aceste biserici de lemn? De

ce entuziasmul studenților nu e dublat de o susținere instituțională? De ce instituțiile statului sufocă, prin burocrăția excesivă, orice inițiativă bazată pe voluntariat? Care este poziția Bisericii Ortodoxe Române față de aceste monumente? Dar a Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului? Cine își asumă dispariția și abandonul acestui patrimoniu? Noi nu. Ce presupune dispariția acestui patrimoniu rural?

Pe de altă parte, cu adevărat impresionantă și de-a dreptul năucitoare este procedura prin care 3 oameni băștinași mai ocupă un sat. Ei și cu cei ai lor de prin cimitir se încapățânează să existe de pe vremea când penultimul rege a ajuns prin zonă. Ultimul, cel al defrișărilor și dușman al animalelor, a vrut să-i convingă să se mute. N-a reușit.

Oare ce boală mentală îl face pe acel ultim om să nu plece din loc? Cred că o echipă compactă formată din: un psihiatru, un istoric de artă, un arhitect, un reprezentant al Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului și Scooby Doo ar rezolva dilema.

Până atunci, noi vă dorim somn ușor, pentru că e târziu. A venit toamna, iar, până la primăvară, mai trecem printr-o iarnă.

Ovidiu Daneș

<http://60-project.blogspot.com>

ATELIER LA MESENDORF

SEPTEMBRIE 2009

În perioada 17 - 25 septembrie a avut loc la Mesendorf, județul Brașov, un atelier cu tema „Să construim ecologic învățând de la arhitectura tradițională”.

Acest atelier, organizat de arhitecții Silva Demeter-Lowe și Nicolae Taric, a avut scopul de a oferi studenților arhitecți șansa de a se implica în acțiuni practice, astfel învățând „cu mâinile lor” despre tehnici și materiale de construcție tradiționale. Ei au avut ocazia să lucreze alături de meșteri: zidari, dulgheri, tâmplari – mare parte dintre aceștia specializați în domeniul restaurării arhitecturale, participând astfel la lucrări de consolidare, reparații, întreținere, cât și la intervenții noi, în cadrul unui proiect de reabilitare a două gospodării săsești din satul Mesendorf. Au fost 29 de participanți și 6 meșteri din România, Belgia, Germania și Canada.

În continuare, puteți citi o parte dintre impresiile studenților după terminarea atelierului:

Christine Bortnowski, tânără arhitectă, Belgia

„E greu să mă întorc la realitate. Vreau doar să vă mulțumesc. M-am simțit foarte bine la Mesendorf, unde am învățat multe lucruri interesante. Când am ajuns acolo, ne-ați spus că Mesendorf este cel mai frumos sat

săsească din lume. Mi-a luat ceva timp să mă obișnuiesc cu ideea, dar, în final, satul m-a cucerit și mi-a fost foarte greu să mă despart de loc, de aventură, de oameni...”.

Iulia Cucu, studentă la Universitatea de Arhitectură „Ion Mincu”, București

„La Mesendorf au fost multe părți utile. În general, orice activitate care implică muncă directă, hands on, ajută la crearea unei relații mai bune cu materialul, la o înțelegere mai bună a acestuia, expresia japoneză pentru asta ar fi de «a auzi respirația materialului». Practic, relația asta te face să înțelegi de ce anumite materiale nu pot forma un cuplu fericit, asta la un nivel empiric, nu obligatoriu rațional. Din punct de vedere al părții constructive, momentul demolării, dar și cel de construcție a soclului de piatră au fost utile pentru că am învățat despre modalități de a oferi zidului o rigiditate prin felul de așezare al cărămizilor/pietrelor. Demolarea cuptorului a fost fascinantă. Nici acum nu sunt prea sigură că înțeleg cum au reușit să ridice partea «semisferică»... Apoi, partea de lemn, prepararea mortarului...

Dacă nu mă opresc acum, o să scriu tot ce-am învățat din workshop și va dura ceva!

Mie, personal, mi-a plăcut. Am avut multe de învățat. M-am plimbat cu bicicleta, am cântat, am putut avea discuții plăcute. Drumeția a fost extrem de plăcută. Atmosfera generală a fost undeva între tabără și grup de prieteni. Încă nu pot să cred de câte ori mi s-a cântat «La mulți ani!». Satul era superb. Per total, pot zice că mă bucur enorm de experiență. Am început să învăț franceza, în curând, încep și cu germana”.

Nicholas Mayne, tânăr din Canada, Alberta

„În primul rând, aș vrea să vă mulțumesc pentru o experiență extraordinară. Uau! Nu mă așteptam la asta, dar totul a fost informativ, memorabil și foarte distractiv”.

Atelierul a putut fi organizat datorită sprijinului acordat de următoarele organizații: Artis Web Workshops, Fundația ProPatrimonio, OAR filiala Bv-Cv-Hr, SC. SAMI Proiect Construct SRL (produse Ludikon), SC. Naturalpaint SRL.

Este timpul pentru noi exprimări în design

Creați o baie unică până la cel mai mic detaliu și schimbați aspectul ei oricând. Noile clapete Sigma 50 vă pun imaginația în mișcare - puteți crea suprafața clapetei din orice material doriți pentru o integrare perfectă în ambient.

www.geberit.ro

**KNOW
HOW
INSTALLED**

GEBERIT

BUCAREST LA MAL AIMEE – PRIVIRE DE ARTIST ASUPRA UNUI ORAȘ ÎN PERICOL

O perspectivă contemporană asupra patrimoniului arhitectural al Bucureștiului și un semnal privind importanța protejării sale. Acesta este scopul expoziției deschise la **centrul cultural Kalinderu, str. Vasile Sion, nr. 2-4, în luna octombrie.**

camil iamandescu

Proiectul, o inițiativă a Ambasadei Franței în România și a Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, este coordonat de arhitectul și fotograful francez **Ferrante Ferranti**, intervievat în continuare de **Loredana Stasisin**, coordonatorul proiectului "Case care plâng".

LS: Cum a început acest proiect și care au fost premisele sale?

FF: Ideea a venit în momentul în care am descoperit turnul de lângă catedrala Sf. Iosif. Remarcasem contrastul dintre cele două. L-am întrebat pe ambasadorul Franței ce se întâmplase. Mi-a povestit despre scandal și despre întreaga poveste din spatele proiectului. Am discutat și despre existența altor proiecte ce nu respectă „spiritul orașului” și despre faptul că mai sunt și alte turnuri construite în preajma unor monumente istorice, punându-le în pericol.

Când am venit pentru prima dată, la începutul anilor '90, observasem exact aceeași problemă. Toată lumea vorbea

despre distrugerea cartierului în care este amplasată acum Casa Poporului. Este impresionant cum, cu niște proiecte, poți distruge totul. Și nu te poți întoarce.

Ambasadorul m-a rugat să pregătesc un proiect cu propria viziune asupra Bucureștiului actual, având ca subiect central problema patrimoniului arhitectural. A trebuit să îl refuz. Nu locuiesc aici, nu cunosc orașul și, cu tot acest scandal în desfășurare, ar fi fost dificil să mă implic. La momentul respectiv, știam despre proiectul „Case care plâng”, citisem un articol în Libération despre această inițiativă a unor studenți români care lucrează la promovarea acestei probleme. Astfel, mi-a venit ideea de a contacta mai mulți artiști locali care să lucreze la un astfel de proiect. Ambasadorul a implicat Ministerul Culturii și Asociația Rhabillage cu proiectul lor, am început să ne interesăm despre tineri fotografi și așa a început totul.

LS: Care este scopul acestui proiect, ce

latură a Bucureștiului va fi evidențiată și în ce fel?

FF: Cred că această problemă a distrugerii patrimoniului este deja foarte bine cunoscută; avem experiența cartierului Marais din Paris, unul dintre cele mai importante cartiere din oraș. În Basel, Elveția, patrimoniul a fost, aproape în totalitate, distrus și mai sunt încă multe alte situații similare. Trebuie să oprim acest proces, pentru că nu putem reconstrui ceea ce am avut inițial. Printr-o șansă, Marais-ul a fost salvat. Pentru București, cred că ar trebui asumat un angajament chiar în momentul de față, când încă mai avem amintirea orașului și a „Micului Paris”, înainte ca această amintire să dispară. Deși sunt numeroase proiecte în construcție, menite a contribui la dezvoltarea orașului, pentru București, timpul pare a se fi oprit în loc. Nu există o conștiință a patrimoniului, iar acest fapt trebuie oprit. Din acest motiv, expoziția este gândită ca un semnal pentru patrimoniul. Am fost șocat să văd turnul arzând lângă biserica Armenească. A fost un real semnal. A fost cât pe ce să se piardă unul dintre cele mai importante monumente ale orașului. M-am gândit să folosesc această situație ca un simbol vizavi de ceea ce se întâmplă în general, un semnal pentru conștiința noastră asupra a cât de ușor poate fi distrus patrimoniul. Principala problemă a arhitecturii de azi este că nu mai pune accent pe aspectul funcțional, care consider că este foarte important. Uneori, arhitectura încearcă doar să arate bine și se concentrează exclusiv pe formă, pe care oamenii nu o pot citi. Avem nevoie să pătrundem în profunzimea clădirii, asta ar trebui să fie arhitectura. Or, arhitectura contemporană nu caută să surprindă în formă memoria timpului său. Cum putem merge mai departe fără memoria trecutului? Pierdem atât de multe valori. Este foarte ușor să distrugi, mai ales când este vorba despre trecut.

Spre exemplu, ruinele arheologice sunt diferite de cele noi, pentru că reprezintă ultima amintire a ceva complet distrus. Asupra celorlalte încă se mai poate interveni pentru a păstra memoria aceluia ceva. Te ajută să evoluezi pe baza unor rădăcini.

LS: Care sunt componentele proiectului și cine sunt artiștii implicați?

FF: Sunt opt fotografi: Adrian Bulboacă, Șerban Mestecăneanu, Sergiu Mihăescu, Camil Iamandescu, Lucian Muntean, Dan Piersinaru, Cosmin Gogu și Șerban Bonciocat. Vârstele lor sunt cuprinse între 20 și 40 de ani, mai mult sau mai puțin, sunt formați diferit și beneficiază de experiențe diferite. Proiectul nu este numai despre distrugeri, scandal și contraste. Este despre o nouă viziune asupra

patrimoniului arhitectural. Expoziția va cuprinde aceste opt viziuni diferite asupra Bucureștiului contemporan, o instalație interactivă a grupului „Case care plâng” și imaginile mele, realizate la începutul anilor '90, la scurt timp după Revoluție.

LS: Sunt viziuni diferite asupra aceluiași subiect. Cum s-a ajuns la această formulă și de ce?

FF: Cel mai interesant aspect legat de acest proiect constă în conceptul său foarte liber. Am descoperit că nu toți cei implicați folosesc tehnică digitală. Se

adrian bulboacă

crează, astfel, o relație între subiect și tehnica de reprezentare. Spre exemplu, unele imagini sunt Polaroid și exprimă caracterul unic al fotografiei, la fel ca și în cazul clădirilor vechi. Mai există, de asemenea, o serie de cadre realizate cu un aparat foarte vechi. Apoi, sunt imaginile mele clasice, alb-negru, din anii '90. Asemenea clădirilor, și tehnicile pot dispărea.

O clădire este construită prin intermediul tehnicii. Proiectul poate fi înțeles și din

acest punct de vedere – tehnică și imagi-
ne. În acest context, apar niște tensiuni imposibile de remarcat în cazul expunerii unei singure viziuni. Avându-le pe toate la un loc, putem conștientiza diferența dintre concepte.

Astăzi, oamenii fac foarte multe poze. Nu ne acordăm suficient timp pentru a „citi” imaginea. O fotografie implică trei dimensiuni: două pe hârtie și o a treia, imaginația, proiecția mentală. Este ca o ușă pe care o deschizi. Același lucru se întâmplă și în arhitectură: uneori, când o clădire este complet închisă, ești obligat să rămâi afară, fără amintiri, fără imaginație. Asta este ceea ce încercăm acum să facem, să intrăm în profunzimea clădirii și să atenționăm publicul asupra importanței acestei perspective interne.

LS: Ai avut ocazia să mai lucrezi la un astfel de proiect, în care artiști cu pregătire diferită sunt reuniți de același subiect? Care este cel mai interesant aspect în acest tip de abordare?

FF: Am mai lucrat, dar nu la un astfel de nivel. Aici vorbim despre o foarte mare concentrare de energie. Spre exemplu, am lucrat la un proiect numit „Natură moartă”, cu accentul pe contradicția dintre termeni: natura, care este vie, și moarte. Era un grup foarte tânăr și a fost un proces foarte dinamic. Acest experiment m-a ajutat în ceea ce fac acum. A pătrunde în viziunea fiecăruia cred că este cel mai interesant aspect, fără a spune ce e corect sau greșit, doar ghidând. Este o experiență unică. Nu este vorba despre vârstă, este despre pasiune, despre tehnică. Am fost impresionat de dorința fiecăruia de a dezvolta o viziune coerentă. Unii folosesc lumina de noapte, alții utilizează reflexii. Nu e ca la școală, când scrii după dictare și te confrunți cu mulți elevi care notează același lucru și care, la final, nu au învățat nimic.

LS: Expoziția va fi deschisă la Kalinderu. De ce aici, care este povestea alegerii acestui loc?

FF: Mergând cu ambasadorul să vizionăm mai multe spații, mi-a povestit despre acest conac. Văzusem numeroase locații, mai mici, mai mari, mai noi, mai vechi... Încă din stradă, mi-a atras atenția un detaliu de fațadă, ce m-a trimis cu gândul la spiritul casei, la starea sa incertă: nu

distrusă, dar nici renovată, cu unele intervenții, dar nu atât de multe încât să îi fie afectată identitatea, deteriorată la interior, cu apa picurând prin luminator. A părut a fi locul ideal pentru expoziția noastră.

Este un loc între locuri, asemenea Bucureștiului, asemenea acestui proiect.

LS: Pentru cât timp va fi deschisă expoziția? Există intenția de a continua acest demers, printr-o itinerare sau ceva de acest gen?

FF: Expoziția va fi deschisă timp de o lună, în octombrie. Ulterior, ne-ar plăcea să căutăm alte locuri de expunere. Este foarte important să nu ne oprim aici.

LS: Cum arată Bucureștiul acum, comparând cu prima vizită?

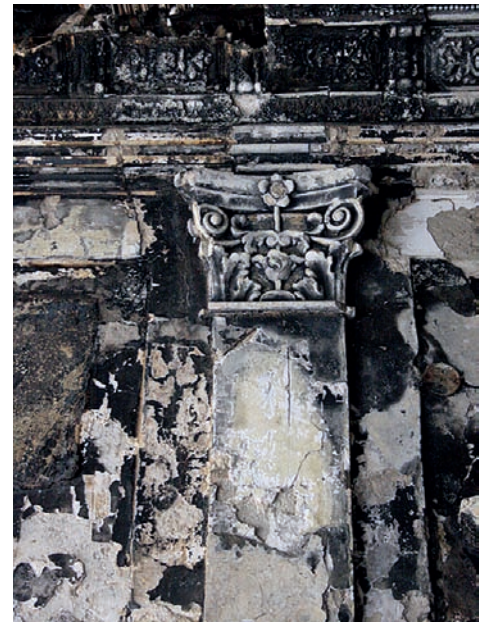
FF: Întotdeauna va rămâne prima impresie. În timp, memoria selectează doar detaliile cu adevărat importante și, acum, acestea sunt completate cu unele noi. Spre exemplu, am această poveste despre doi sfincși pe care i-am descoperit în curtea unui individ, în timpul primei mele vizite. În acest an, am trecut din nou prin zonă, încercând să îi regătesc. La un moment dat, cineva mă întreabă ce anume caut. Îi povestesc despre statuete. Respectivul era chiar proprietarul. Vechea clădire fusese demolată, iar pe locul ei acum se afla o clinică. Sfincșii au fost mutați. Astăzi, am amintiri noi, raportate la cele inițiale. În acest fel, povestea capătă contur, înțeleg mai mult despre acest loc. Este ca un palimpsest. Am pergamentul, baza și acum rescriu noi texte, noi amintiri.

LS: Este Bucureștiul „Micul Paris” sau este un loc cu o identitate proprie?

FF: Dar cum este Parisul? Avem Marais, care are o arhitectură specifică, dar, după ce te îndepărtezi de această zonă, descoperi un cu totul alt oraș, cu aspecte particulare. La fel este și cu Bucureștiul. Există unele clădiri, străzi care trimit la Paris, dar de aici până la a spune că tot Bucureștiul este un mic Paris este cale lungă. Cred că Bucureștiul, ca orice oraș, are o identitate proprie. București este București.

LS: „Bucurest la mal aimée” – cum s-ar traduce într-o viziune proprie?

FF: Proiectul se referă la acele energii care țin orașul în viață. Este vorba despre pasiunea de a le reține și despre memoria pe care orice oraș ar trebui să o aibă.

serban bonciocot

FRAGMENTS OF THE EARTH

EXPOZIȚIE DE ARHITECTURĂ JAPONEZĂ

Expoziția „Fragments of the Earth”, dedicată arhitecturii japoneze contemporane, **deschisă pe parcursul lunii octombrie la Muzeul Țăranului Român**, își propune să combată clișeul obsesiei nipone pentru tehnologie și pe cel conform căruia există o discrepanță între obiectele de arhitectură rafinate și haosul urban generalizat.

Concentrată pe activitatea unora dintre reprezentanții principali ai arhitecturii japoneze contemporane, expoziția arată cum tehnologia poate fi folosită în mod creativ, cum arhitectura nouă trebuie să pornească de la caracterul și istoria unui loc și cum dezvoltarea urbană poate fi gestionată într-un mod inovativ, dar și responsabil.

Inițiată de către prof. Riichi Miyake, ea cuprinde două părți: „Virtus Loci”, o selecție de clădiri ale arhitecților Tetsuo Furuichi, Yasuhiro Yamashita și Hironori Matsubara și „Forma Urbis”, cuprinzând proiecte urbane pentru mega-orăse ale arhitecților de mai sus, la care se adaugă Tatsuya Yamamoto.

Arhitectura contemporană din Japonia trece printr-o transformare radicală în ceea ce privește relația cu mediul înconjurător și cultura, îndreptându-se către practici sustenabile care să dezvolte o societate mai puțin poluantă. În acest context, arhitecții japonezi și-au extins domeniile de interes, de la activitățile convenționale de construcție, la coordonarea creativă în

slujba vieții și a securității oamenilor. Arhitecții prezenți în cadrul acestei expoziții sunt pasionați de conceptul de loc, ca esență a vieții umane, aplicând metoda lor originală și incitantă, susținută de tradiția meșteșugărească.

Virtus Loci

A fi unic într-un loc este esența localului, în timp ce a te afla oriunde/prețutindeni este scopul modernității. Trei dintre cei mai interesați arhitecți din Japonia, Tetsuo Furuichi, Yasuhiro Yamashita și Hironori Matsubara, au pus problema localului, prin lucrările lor realizate în diferite părți ale lumii. Dintre numeroasele lor proiecte arhitecturale, au fost selectate și reinterpretate cele care tratează această problemă, în scopul de a transmite noua idee de virtus loci (forța locului), un proces de creație a noilor valori ce urmează a fi generate prin alternanța între local și trans-local.

Forma Urbis

De o jumătate de secol încoace, decalajul

dintre societatea avansată și societatea rămasă în urmă a constituit un punct nevralgic. După evaluarea potențialului de dezvoltare, lumea este acum împărțită în trei grupe majore: țările care au atins deja obiectivul unei economii stabile și al unei societăți (13% din populația lumii); cele care beneficiază de un potențial ridicat de dezvoltare viitoare în următoarele două decenii (59%) și cele care suferă încă din cauza situației economice și sociale precare (28%). Managementul dezvoltării reprezintă sarcina esențială pentru majoritatea populației lumii, urbanizarea rapidă fiind aspectul său cel mai caracteristic. În scopul atingerii obiectivului de oraș durabil, arhitecții expun căile proprii privind procesul de rezolvare a problemelor create de o monstruoasă tendință de urbanizare megalomană. Expoziția prezintă situațiile din Istanbul, Tokio, Seul și Beijing, precum și soluțiile strălucite pentru evoluția acestor mega-orăse propuse de către Tatsuya Yamamoto, Tetsuo Furuichi, Yasuhiro Yamashita și Hironori Matsubara.

Karelia

HARDWOOD FLOORS

Lemnul nu trebuie prelucrat pentru a fi frumos; este deja frumos de la natură.

Parchetul Karelia și-a început viața cu decenii în urmă dintr-o mică sămânță din solul pădurilor finlandeze. Parchetul Karelia respectă ciclul natural al lemnului.

Fiecare produs realizat de Karelia este supus unui control riguros în timpul procesului de fabricație pe întreaga durată a călătoriei sale din pădure până în casa dumneavoastră.

Structura robustă și flexibilă a plăcilor oferă garanția că parchetul Karelia va arăta ca nou și peste câteva decenii.

PARCHET FINLANDEZ CU

Tradiție

www.karelia.ro

BERLIN MODERNISM ȘI NEU BAU LAND

Cu ocazia Zilelor Culturii Germane, desfășurate în perioada 1-9 noiembrie, Ambasada Republicii Federale Germane organizează, la Galeria Dalles, expozițiile de fotografie „Berlin Modernism” și „Neu Bau Land”, care vor fi vernisate pe 2 noiembrie.

Prima expoziție, „Berlin Modernism”, cu fotografii de Alfred Englert, reprezintă un adevărat tur fotografic al istoriei arhitecturii europene din ultimii 100 de ani, accentuând perspectiva estetică și inovația tehnică. Pornind de la ideea că arhitectura determină imaginea de ansamblu a unui oraș, mai ales atunci când natura nu a fost foarte darnică, iar peisajul nu este impresionant, arhitecții germani au găsit, la Berlin, terenul propice pentru a inova și experimenta, cu atât mai mult cu cât orașul nu păstrează prea mult din vestigiile sale istorice.

În ultimele decenii, Berlinul a dobândit statutul unui oraș reprezentativ pentru peisajul arhitectural contemporan, atât la nivel european, cât și la nivel internațional. Niciun alt oraș european nu a îmbrățișat Modernismul cu atâta consecvență ca Berlinul, poate și pentru că, în ultimii 100 de ani, el a trecut printr-un amplu proces de reconstrucție. Modernismul german este caracterizat de forme simple, raționalitate și funcționalitate, iar în cadrul expoziției veți putea admira operele unor arhitecți consacrați, de la Walter Gropius și Mies

van der Rohe la Norman Foster și Zaha Hadid. Expoziția „Berlin Modernism” își propune să aducă în prim-plan o parte din clădirile noi, futuriste, spectaculoase, dar și unele comune, adesea etichetate pe nedrept de publicul nespecializat ca fiind „urâte”.

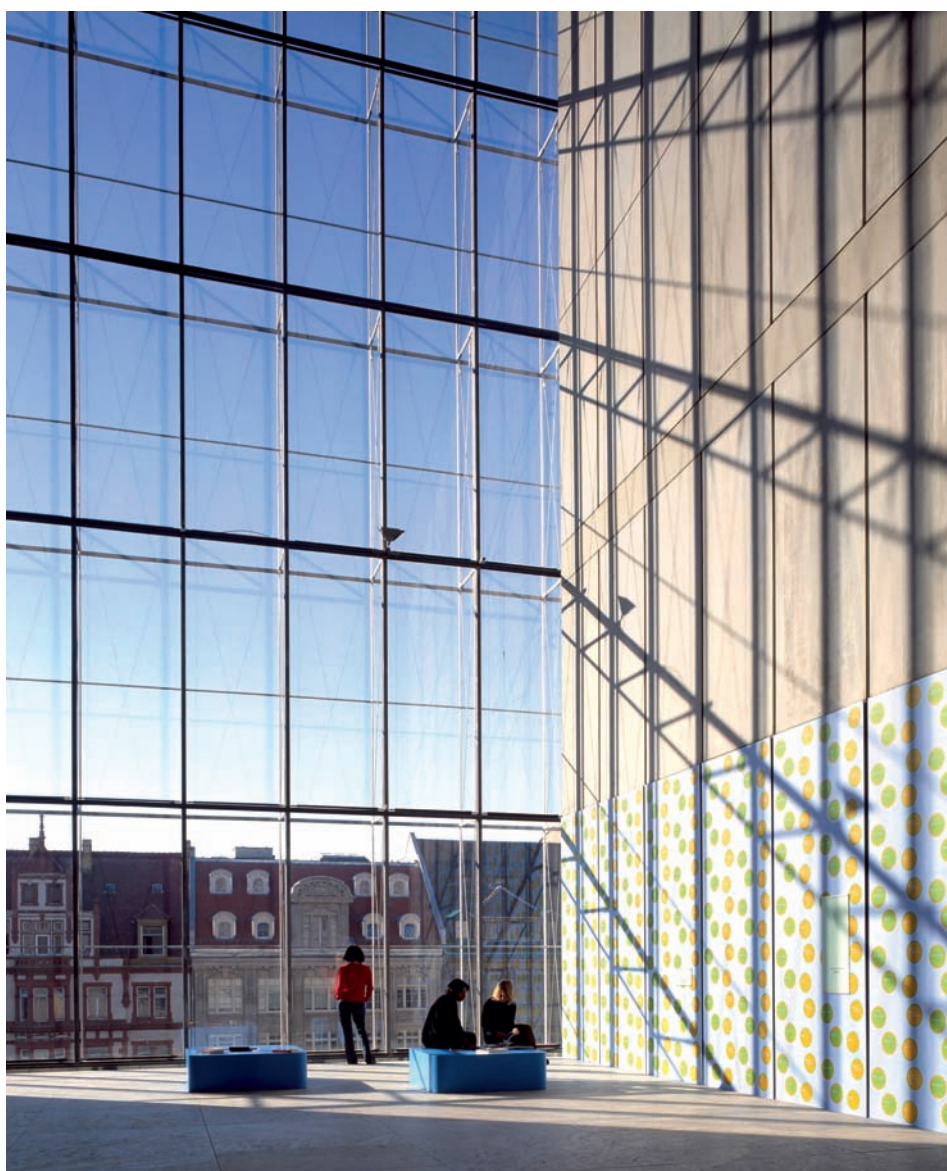
Cea de a doua expoziție, „Neu Bau Land”, are ca temă centrală arhitectura și procesul de restructurare urbană din fosta Germanie Democrată. Așa cum era de așteptat, după reunificarea celor două țări, în Germania de Est domeniul construcțiilor a cunoscut un adevărat boom, iar expoziția de la Galeria Dalles își propune să prezinte o perspectivă comprehensivă a peisajului urbanistic din fosta țară comunistă, un adevărat succes din punct de vedere arhitectural.

Proiectele vizează atât clădiri din zona privată, cât și din spațiul public, iar exemplele alese reprezintă materializarea unora dintre cele mai progresiste idei din arhitectura contemporană. Această viziune avangardistă este caracteristică nu doar clădirilor realizate de mari firme de arhitectură sau celor create de „staruri” internaționale ale arhitecturii, ci și celor semnate de tineri arhitecți.

Curatorii expoziției au selectat 145 de clădiri, 25 dintre acestea fiind descrise în detaliu, urmând ordinea cronologică a construirii lor. Marele absent este, în mod deliberat, orașul Berlin, dat fiind că se află într-un permanent proces de transformare, de o amploare fără precedent, și merită o prezentare individuală.

Expoziția ilustrează modul în care procesul de dez-industrializare a unor orașe sau chiar zone întregi a lovit fosta Germanie Democrată cu o forță de nebanuit, luându-i prin surprindere atât pe arhitecți, cât și pe autorități. Prin urmare, Programul de Restructurare Urbană a Germaniei de Est este de câțiva ani o prioritate atât la nivelul Guvernului central, cât și la nivel regional.

www.zilele-culturii-germane.ro

1000 DE IDEI – SOLUȚIILE PERFECTE

- Sfaturi pentru utilizarea decorurilor ZOOM® în acord cu tendințele
- Inspirație pentru propriile creații și competență în consiliere
- Posibilități variate de combinare a decorurilor și sugestii de design
- Exemple de design interior din spațiul public și privat

ONLINE
la adresa
www.egger.ro/zoom

U630 ST15
Lime Green

W1000 ST9
Premium White

U961 ST2
Graphite

EGGER România

Bdul. Dimitrie Pompeiu 10A, Et. 4, Sector 2, RO-020337 București

+40 21 311 01 38 +40 21 311 01 39

info-ro@egger.com www.egger.ro/zoom

MORE FROM WOOD.

E EGGER

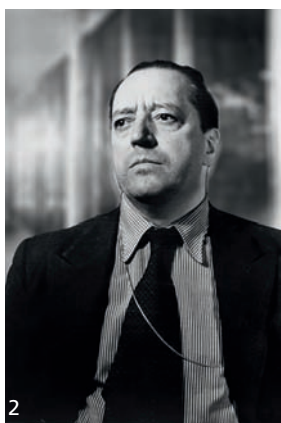
EXPOZIȚIE BAUHAUS LA BERLIN

La Berlin, Fundația Walter Gropius a găzduit, între 22 iulie și 4 octombrie, cu ocazia împlinirii a 90 de ani de la inițierea curentului Bauhaus, cea mai importantă retrospectivă dedicată acestei mișcări, organizată în colaborare cu Muzeul de Artă Modernă din New York.

Walter Gropius nu și-a propus niciodată ca Bauhaus să devină un stil, ci să ofere o direcție artistică, să încurajeze creativitatea și să creeze obiecte accesibile, pe scurt, să deschidă noi căi în creație.

Cu subtitlul „**A Conceptual Model**”, expoziția de la Berlin a cuprins peste 900 de obiecte, ilustrând povestea fondatorilor Bauhaus, a discipolilor lor, din perspectiva problemelor cărora ei au încercat să le ofere un răspuns, precum interdisciplinartatea, conceptului de workshop, folosirea de noi tehnici și materiale sau chestiuni de ordin social. Prin urmare, demersul expozițional a fost unul holistic, urmărind rolul jucat de gândirea Bauhaus în dezvoltarea și internaționalizarea modernității, dincolo de impactul său colosal asupra arhitecturii și designului.

Spre deosebire de expozițiile anterioare, care au propus studiul Bauhaus în funcție de atelierele sale, „**A Conceptual Model**”, amenajată de scenograful **chezweitz & roseapple**, a integrat obiectele prezentate în contextul lor istoric, urmărind evoluția curentului, și, în același timp, a încercat să exploreze impactul pe care l-au avut asupra publicului de atunci, dar și relevanța lor în prezent, la 90 de ani de la înființarea Bauhaus-ului și la 20 de la

căderea Zidului Berlinului. Cu atât mai mult cu cât înainte de 1989 această expoziție nu ar fi putut fi organizată, două dintre „cartierele” Bauhaus aflându-se în RDG, la Weimar și Dessau.

Vizitatorii au putut admira atât obiecte celebre, cum ar fi piesele din mobilier realizate din metal de Marcel Breuer sau ceainicul Marianne Brandt al lui Herbert Bayer, cât și exponate insolite.

Deși mișcarea Bauhaus a avut un sfârșit nefericit – denunțată în 1933 de naziști ca promovând arta „degenerată”, „anti-germană” și, apoi, închisă – ea s-a dovedit a fi cea mai importantă contribuție a Germaniei la arhitectura, arta și cultura modernității, moștenirea sa fiind vizibilă în orașele din toată lumea. În absența acesteia, probabil că nu ar mai fi existat clădirea ONU din New York, piesele de mobilier asamblabile sau întoarcerea către arta meșteșugarilor, iar arhitectura mondială ar fi arătat cu totul altfel.

Expoziția a atras peste 20.000 de vizitatori din toată Europa, iar în noiembrie se va muta la New York, lucruri care demonstrează, încă o dată, caracterul umanist universal al mișcării Bauhaus. **Anca Rotar**

1. Fotografie cu membri Bauhaus în Dessau, 1926. Persoane: Josef Albers, Hinnerk Scheper, Georg Muche, László Moholy-Nagy, Herbert Bayer, Joost Schmidt, Walter Gropius, Marcel Breuer, Wassily Kandinsky, Paul Klee, Lyonel Feininger, Gunta Stölzl, Oskar Schlemmer; Bauhaus-Archiv Berlin/ Musée National d'Art Moderne/ Centre Pompidou
2. Ludwig Mies van der Rohe, 1934. Photo: Werner Rohde; Bauhaus-Archiv Berlin
3. Walter Gropius, 1928 – în fața desenului său pentru Chicago Tribune Tower din 1922. Photo: Associated Press, Berlin; Bauhaus-Archiv Berlin.
4. Ludwig Mies van der Rohe – Propunere „Wabe” pentru concursul de idei pentru “skyscraper”-ul din Bahnhof Friedrichstrasse, 1922; Bauhaus-Archiv Berlin, © VG Bild-Kunst, Bonn 2009.
5. Lyonel Feininger – Cathedral, coperta Manifestului Bauhaus, aprilie 1919; Bauhaus-Archiv Berlin; © VG Bild-Kunst, Bonn 2009.
6. Marcel Breuer – Club Chair B 3, a doua versiune, 1926; Foto: Hartwig Klappert, Berlin. Stiftung Bauhaus Dessau.
7. Marcel Breuer – African Chair, 1921; Foto: Hartwig Klappert, Berlin. Bauhaus-Archiv Berlin; © VG Bild-Kunst, Bonn 2009.
8. Walter Gropius – Machetă pentru memorialul pentru „March Heroes”, 1921; Klassik Stiftung Weimar

www.modell-bauhaus.de; www.moma.org

LONDRA 2012. STADIONUL OLIMPIC

Proiectul stadionului care va găzdui, în 2012, Jocurile Olimpice de la Londra, realizat de Rod Sheard, directorul biroului de design Populous, a fost făcut public la sfârșitul lunii trecute. Pasionat de arhitectura dedicată sportului, Rod Sheard a mai proiectat stadionul Emirates al clubului Arsenal și a reamenajat terenul de tenis de la Wimbledon și celebra arenă Wembley.

Stadionul londonez este diferit de alte construcții de același tip prin faptul că o mare parte din structura sa va avea un caracter temporar. O arenă parțial demontabilă, cu tribune adiționale, este un proiect extrem de ambițios, dar necesar în era arhitecturii sustenabile, iar Jocurile Olimpice din 2012 reprezintă ocazia perfectă

pentru o asemenea premieră. Pentru arhitect, introducerea componentelor demontabile a reprezentat o ocazie de a explora posibilitățile oferite de diverse materiale și structuri operaționale, folosind doar resurse strict necesare pentru desfășurarea evenimentului, dar îndeajuns de versatilitate pentru a putea servi și altor scopuri. Structura elegantă și ușoară a anvelopantei permite clădirii să „respire” în mod natural, grație prezenței minime a structurilor mecanice fixe, iar designul valorifică statutul de „insulă” al sitului, pentru a promova natura carnavalescă a evenimentului. Spectatorii vor avea la dispoziție o serie de facilități, dispuse de-a lungul râului, care, la rândul său, va fi integrat în structură prin jocuri

de lumini. Proiectul conține un „stadion-nucleu” cu 25.000 de locuri permanente, înconjurat de 55.000 de alte locuri în tribunele adiționale, care vor fi demontate după terminarea Jocurilor, urmând ca „nucleul” să fie folosit ca stadion de atletism, dar și pentru găzduirea de evenimente culturale. Dinamica structură sustenabilă va atrage oameni de afaceri și investitori, funcționând ca un catalizator pentru viața comunităților existente în apropierea Parcului Olimpic.

Lucrările pentru construcția noului stadion au fost deja demarate, mai devreme decât era inițial preconizat, urmând să se încheie în vara lui 2011.

www.rodsheard.com

UN NOU BIROU OMA ÎN HONG KONG

Fotografii: © OMA

La începutul acestei luni, Office for Metropolitan Architecture (OMA) a deschis un nou birou în Hong Kong, care va juca un rol important în realizarea unei serii de proiecte de dezvoltare a orașului. Acesta este cel de-al patrulea birou OMA, pe lângă cartierul general de la Rotterdam și birourile din Beijing și New York. OMA Hong Kong va juca rolul de platformă de cercetare și design. Printre proiectele sale importante aflate în desfășurare se numără West

Kowloon Cultural District, un masterplan dedicat transformării Hong Kongului într-un notabil centru cultural și artistic, Taipei Performing Arts Centre, proiect câștigător al unei competiții pentru construirea unui centru de spectacole inovator și Shenzhen Stock Exchange, proiect în desfășurare, care va fi finalizat în 2011.

Noul birou OMA are o echipă formată din 25 de arhitecți și urbanisti, coordonată de David Gianotten. Membru

OMA din 2008, Gianotten a participat deja la o serie de proiecte importante ale celebrului birou de arhitectură, printre care se numără Shenzhen Stock Exchange sau masterplanul orașului Hanoi. El va colabora cu cei mai importanți parteneri OMA, Rem Koolhaas și Ole Scheeren, coordonatorul OMA Beijing, care va rămâne cartierul general din Asia al biroului olandez.

www.oma.nl, www.oma.eu

Simulator SGG COOL-LITE® ST

Vedere: exterior interior

Condiții atmosferice: senin înnorat

Tip de sticlă:

- SGG COOL-LITE® ST 108
- SGG COOL-LITE® ST 120
- SGG COOL-LITE® ST 136
- SGG COOL-LITE® ST 150
- SGG COOL-LITE® STB 120
- SGG COOL-LITE® STB 136
- SGG COOL-LITE® ST 408
- SGG COOL-LITE® ST 420
- SGG COOL-LITE® ST 436
- SGG COOL-LITE® ST 450

Control solar pe măsura nevoilor tale

Întâi s-a inventat cabina de probă. Apoi drive test-ul. Pentru ca atunci când vrei ceva care să ți se potrivească perfect, să poți proba înainte. Intră pe www.controlsolar.ro și vezi ce tip de sticlă se potrivește cel mai bine proiectului tău.

ARHITECTURĂ CATALANĂ 2004-2009

La Paris, Cité Chaillot găzduiește, între 7 octombrie 2009 și 10 ianuarie 2010, expoziția „Arhitectură catalană 2004-2010”, o explorare a noilor modele și sensibilități care definesc lucrările arhitecților din Catalonia la sfârșitul primului deceniu al secolului 21, dar și a modului în care aceștia se adaptează contextului social și economic contemporan.

Purtând subtitlul „Portretul unei epoci”, expoziția abordează aceste probleme prin intermediul unei selecții generoase de proiecte, de la opere reprezentative la arhitecturi mai modeste, dar care oferă soluții ingenioase pentru anumite programe sociale sau situații urbane delicate. În locul unei structuri tematice riguroase, organizatorii au preferat o abordare care scoate în evidență atitudinile și strategiile care încearcă să transforme țesutul fizic și social în care este inserat obiectul de arhitectură. Proiectele prezentate sunt grupate după cinci teme: construcția vidului, continuități, limite, crearea unui peisaj și definirea de noi identități. Construcția vidului ilustrează procesul de „dez-ocupare” a spațiului, care generează, la nivelul unui edificiu, spații publice și deschideri care permit vizibilitate și pătrunderea aerului și a luminii. Secțiunea dedicată continuităților prezintă strategii de intervenție asupra clădirilor vechi, prin care se realizează o trecere coerentă de la vechi la nou. Așa-zisele limite

reprezintă, de fapt, structuri care acționează ca filtre, controlând nivelul de permeabilitate dintre două zone diferite. Crearea de peisaje se referă la „manipularea” solului și estomparea limitelor dintre natural și artificial, o strategie specifică pentru arhitectura catalană. În fine, secțiunea „noi identități” reflectă modul în care arhitecții răspund transformării permanente a orașelor, încercând să împacă manifestările individuale și contextul.

O secțiune complementară, colectivități, subliniază importanța desfășurării programelor sociale în Catalonia. Problema colectivităților este, la rândul ei, abordată din două perspective diferite, cea a locuințelor și cea a echipamentelor. Definirea spațiului domestic reprezintă una dintre preocupările de bază ale arhitecților. În ciuda constrângerilor bugetare și spațiale inevitabile în cazul ridicării de locuințe sociale, proiectele expuse reprezintă modul arhitecților de a chestiona și a experimenta în cadrul sistemelor programatice. Ei se află într-o continuă

căutare de moduri în care să redefinească relația dintre spații și funcțiuni, între spațiul domestic și cel urban. Fie că este vorba de locuințe familiale, sau destinate tinerilor ori bătrânilor, aceste proiecte reprezintă, în același timp, donații sociale și intervenții care contribuie la reconfigurarea țesutului urban. În ceea ce

priveste echipamentele, administrația publică din Spania a favorizat, încă de la reinstaurarea regimului democratic, acum mai mult de 30 de ani, le-a favorizat pe cele colective, cu scopul de a crește gradul de coeziune socială. Proiectele arhitecturale răspund acestei cerințe, exploatând oportunitățile pe care aceste programe sociale le oferă pentru regenerarea țesutului urban. Experimentele arhitecților catalani sunt gândite sub formă de catalizatoare ale spațiului public, noi articulații pentru structura orașelor și unelte pentru crearea de noi identități.

www.citechailot.fr

ROCKWOOL®

TERMOIZOLAȚII REZISTENTE LA FOC

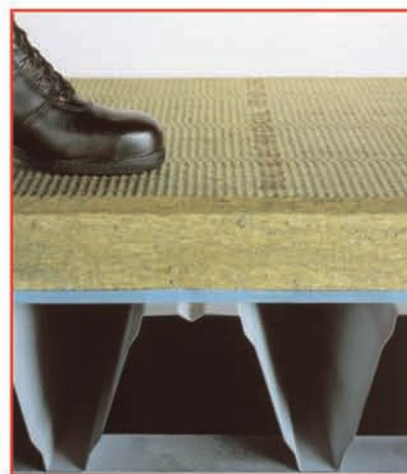
O nouă generație de materiale de izolație Rockwool pentru acoperișuri terasă: Plăcile Dual Density Monrock MAX E

Rockwool a lansat un nou tip de plăci pentru izolarea acoperișurilor tip terasă - **Monrock Max E**. Acestea reprezintă noua generație de produse pentru izolare, constând în plăci rigide de vată bazaltică cu dublă densitate – din 2 straturi integrate, lipite cu liant de rășină organică, hidrofobizate în masă. Stratul superior în grosime de până la 20 mm, are o densitate mărită care îi conferă rezistență superioară la acțiuni mecanice și impact. Stratul inferior are o densitate care îi conferă un coeficient de transfer termic îmbunătățit.

Atât montatorii cât și experții în izolații pentru acoperișuri plate utilizează doi parametri: densitatea în volum indicată în kg/m³ și rezistența la compresiune indicată în kPa, pentru a evalua calitatea plăcilor de izolație fabricate din vată bazaltică. Acești doi parametri sunt însă destul de vagi și nu mai sunt incluși în noul standard european EN 13162 deoarece densitatea în volum medie specifică nu mai este considerată un parametru standard care definește caracteristicile elementare ale produselor termoizolante. În practică, proprietățile mecanice sunt determinate pe baza mai multor parametrii, nu doar densitatea în volum. Nici rezistența la compresiune nu este un parametru adecvat. Aceasta măsoară rezistența plăcii la compresiune măsurată pe o suprafață mare (900 cm² = 30 x 30 cm) – echivalentul de exemplu al încărcării date de zăpadă.

În realitate, deteriorarea stratului termoizolant apare cel mai frecvent la punerea în operă, în momentul manipulării sau când montatorii calcă pe suprafața stratului pentru montarea membranei hidroizolante. Plăcile izolatoare pentru acoperiș pot fi evaluate mult mai obiectiv în funcție de încărcarea punctuală, definită ca "rezistența plăcii la o compresiune de 5% sub un cilindru de imprimare cu o suprafață de 50 cm²". Acest test este mai relevant, deoarece acoperișurile sunt expuse în mod regulat la o sarcină similară (aproximativ dimensiunea unui pantof). De asemenea, descrie mai bine solicitarea aplicată membranei impermeabile (hidroizolației) și termoizolației.

Rockwool produce materiale pentru izolare în conformitate cu noul standard de evaluare (definit în EN 12430) și să declare rezultatele testelor în certificate. Prin forța F_p indicată în N, sarcina punctuală poate fi ușor înțeleasă și descrie foarte clar ce se întâmplă pe acoperiș. Noile plăci de acoperiș pot rezista la sarcini punctuale cu minim 10% mai mari decât cele suportate anterior de sistemele de termoizolare cu două straturi separate (din produse monodensitate). Comerciale zate sub denumirea de **Monrock MAX E**, acestea sub disponibile într-o gamă de grosimi care variază între 60 - 240 mm, și cu dimensiuni de 2000x1200 mm sau 600x1000mm.

Avantaje Monrock Max E:

- Instalarea sistemelor cu un singur strat este mult mai rapidă, generând economii de aproximativ 50 % din manoperă - preț/ ore lucrate
- Rezistența foarte bună la încărcare punctuală $F_p > 600\text{ N}$
- Coeficient de conductibilitate termică $\lambda = 0,038\text{W}\cdot\text{m}\cdot\text{K}^{-1}$
- Plăcile de izolație sunt mai rigide și mai ușoare – încărcări nominale mai mici pentru grinzi, coloane și fundații

Prietenos cu mediul

Fațade tencuite. Fațade ventilate.
Acoperișuri terasă. Mansarde.
Pereți de compartimentare. Pardoseli.
Izolații tehnice.

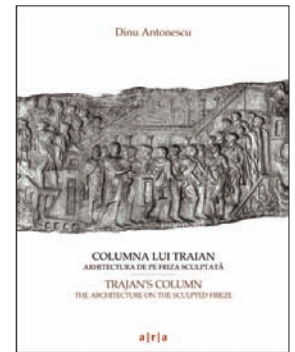
Soluții
pentru izolarea
termică, fonică și
protecție la foc
(clasa A1).

Numărul 1 mondial în soluții de termoizolare cu vată minerală bazaltică.

PRIMA APARIȚIE LA EDITURA ARA (ARHITECTURĂ RESTAURARE ARHEOLOGIE)

Dinu Antonescu

Columna lui Traian. Arhitectura de pe friza sculptată
Trajan's Column. Architecture on the Sculpted Frieze
Ediție îngrijită de **Monica Mărgineanu Cârstoiu**

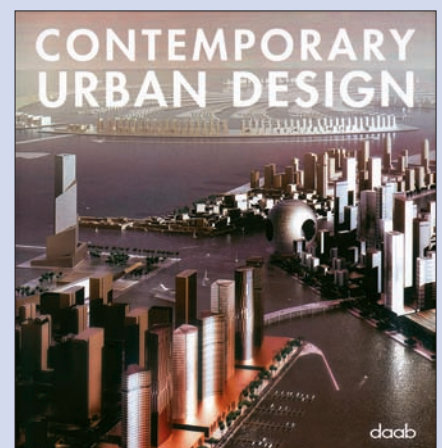

Dinu Antonescu (1909-1998) ocupă un loc de excepție în cercetarea arhitecturilor istorice din România, datorită studiilor sale despre arhitectura dacilor, realizate în condiții foarte puțin favorabile. Stagiul de studii la Școala Română din Roma, între 1937-1939, a fost unica perioadă în care autorul s-a putut dedica exclusiv cercetării. Având misiunea de a supraveghea executarea mulajelor după Columna traianee, el a analizat reprezentările arhitecturii romane și dacice de pe friza spiralată, studiile sale la baza lucrării de față și marcându-i viitoarele preocupări științifice. După război, debutează în învățământul universitar de arhitectură, de unde este exclus după numai trei ani, prin voia autorităților comuniste, care îi pecetluiesc „dosarul” și destinul profesional cu sintagma frecvent uzitată în epocă „atitudine dușmănoasă față de autoritățile statului”. Obligat să activeze exclusiv în institute de proiectare, Dinu Antonescu nu a avut niciodată mijloacele necesare pentru a desfășura cercetări personale extinse în siturile dacice, cu atât mai surprinzătoare

apărând astăzi rezultatele muncii sale. Cu excepția vizitelor în siturile arheologice, fără a fi integrat în vreun colectiv de cercetare, a avut la dispoziție exclusiv publicațiile arheologice de specialitate, a căror orientare era departe de a include printre priorități ars aedificandi. Dacă volumul „Introducere în arhitectura dacilor” a reușit să vadă, în pofida piedicilor, lumina tiparului, studiul despre arhitectura de pe friza sculptată a Columnei lui Traian, început la Roma și completat până la sfârșitul vieții autorului a rămas până acum în manuscris. Unele fragmente se regăsesc parțial în structura considerațiilor despre arhitectura dacilor publicate în reviste și în volumul deja menționat. A rămas, până la ora actuală, unicul studiu care abordează exhaustiv imaginile arhitecturale ilustrate în fundalul frizei. Îndrăzneată și originală, această lucrare este cea mai importantă contribuție la cunoașterea istoriei arhitecturii antice de pe teritoriul României, schițând imagini coerente, clare, despre arhitectura dacilor, așa cum este descrisă ea pe Columna traianee.

CONTEMPORARY URBAN DESIGN, DAAB, 2009

Designul urban este un domeniu adeseori asociat arhitecturii peisagistice, dar strâns legat de economia politică și teoriile sociale. Orașele se schimbă, cresc și se dezvoltă, iar procesul de design trebuie să contribuie la un progres coerent și să prevină erorile de planificare și construcție. Un oraș nu este suma clădirilor sale, ci sistemul care integrează toate structurile construite după un anumit mod de interpretare a spațiului, iar munca unei echipe de arhitecți poate transforma radical un loc „îmbătrânit”, din punct de vedere al funcțiunii și designului. Proiectele prezentate în acest volum sunt legate de construcția de noi cartiere, de recondiționarea zonelor istorice și, nu în ultimul rând, de amenajarea de noi spații publice. De fiecare dată, beneficiarul este comunitatea, care „câștigă” noi locuri de întâlnire și dialog, străzi mai pline de viață și, implicit, un simț al comunității mai pronunțat.

Pătrundeți în culisele creației
unor mari arhitecți români,
cu unul dintre cele
50 de albume
cu **AUTOGRAF iglooprofil**

Dorin Ștefan.
carte de bucate
de arhitectură

Liviu Ciulei.
cu gândiri și cu imagini

OFERTĂ SPECIALĂ ÎN LIMITA STOCULUI DISPONIBIL,
NUMAI PENTRU COMENZI EFECTUATE PRIN SITE-UL **igloo**media
Detalii pe site, în secțiunea OFERTE – www.igloo.ro/oferte

BENE. **PARTENERUL COMPANIILOR DE TOP DIN ROMANIA.**

Angajații motivați sunt cheia succesului unei organizații, iar motivația crește atunci când locul de muncă devine un spațiu de viață. Bene lucrează cu clienții și partenerii pentru a crea soluții inovatoare pentru birou, care le oferă angajaților un mediu de lucru ideal și îndeplinește criteriile de eficiență, eficacitate și exprimare. Prin urmare, designul biroului devine un instrument de management și, de asemenea, un factor care contribuie la succesul unei organizații.
www.bene.com.ro

bene

